Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2138 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 16 martie 1956

Tinerelor talente — toată atenţia şi grija noastră

ANUL III pedagogie, secţia maghiară, de la Conservatorul de stat „Gh. Dima" din Cluj are numeroase elemente bune, talentate, a căror străduinţă la învăţătură îţi dau speranţa că vor îmbogăţi rîndurile muzicienilor bine pregătiţi din ţara noastră. Tînăra Ildico Nagy se numără printre ele. Iată însă că acum cîtva timp — la un colocviu — a căpătat un calificativ prost. Imprejurările nu ne interesează în cazul de faţă. Important este că Ildico Nagy s-a descurajat, a început să vadă totul în culori sumbre, să pună la îndoială aptitudinile ei muzicale, pe ascuns a plîns probabil, într-un cuvînt a declarat că este hotărîtă să părăsească conservatorul, să se apuce de altceva unde o să aibă mai mult succes. Lucrurile au ajuns şi la urechea organizaţiei U.T.M. a cărei membră este studenta Ildico Nagy şi secretarul — asistentul Ervin Iungher — care o cunoaşte bine — a intervenit printr-o discuţie personală. I-a explicat nechibzuinţa unui asemenea pas, ajutînd-o să depăşească acest moment critic din activitatea ei. Preocuparea atentă a organizaţiei U.T.M., şi în special a secretarului, pentru elementele talentate şi-a dovedit eficacitatea şi în cazul studentului Alexandru Floruţău, instrumentist din anul III. Anul trecut era corigent, învăţa superficial, lăsîndu-se influenţat de unele elemente nedemne. Organizaţia U.T.M. n-a lăsat lucrurile să se desfăşoare la voia întîmplării, s-a ocupat de el, arătîndu-i pericolul pe care-l reprezintă toate acestea pentru un tînăr care gîndeşte serios să-şi dedice viaţa artei. Progresele pe care le-a înregistrat Al. Floruţău în ultimul timp — datorită atitudinii pe care a adoptat-o organizaţia de U.T.M. — sînt exprimate şi prin bursa care i-a fost acordată.

Lucrurile nu se petreceau aşa de cînd lumea la Conservatorul „Gh. Dima" din Cluj. Ba, dimpotrivă. Numai din ultimele luni ale anului trecut, cînd a fost ales noul comitet, organizaţia U.T.M. a început să înţeleagă adevărata ei menire, rolul pe care e chemată să-l joace în educarea tinerelor talente, în sprijinirea lor atentă. Numai atunci au început să apară roadele aplicării în viaţă a unui principiu căruia şi înainte i se închinau osanale, rămînînd însă doar specificat în planul de muncă sau rostit solemn la şedinţă.

Dar, din păcate, exemplul de la care am pornit este cu totul local. Cele petrecute la Conservatorul „Gh. Dima" au fost dictate de viaţă într-o instituţie în care tînărul talent este un fel de fenomen „cotidian". Realitatea arată că la multe din comitetele noastre regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. există încă o subapreciere a muncii educative în rîndul tinerelor talente. Or, dezvoltarea, cultura, gradul de conştiinţă, orientarea ideologică a viitorilor creatori, combativitatea şi spiritul lor partinic nu sînt domenii în care doar uniunile de creatori sau Ministerul Culturii trebuie să se amestece. Organizaţia noastră e necesar să aibă aici un cuvînt greu de spus. Toate astea n-o pot lăsa indiferentă. Mai ales că — aşa cum a reieşit clar din lucrările celui de-al II-lea Congres al P.M.R. — lupta între ideologia socialistă şi rămăşiţele ideologiei burgheze nu numai că nu se atenuează în perioada construirii socialismului, ci se înteţeşte, se dezvoltă, îmbracă noi şi noi forme, pentru că tocmai în această perioadă se ascute în mod obiectiv lupta de clasă, se exercită tot mai contradictorii influenţe asupra conştiinţei sociale.

Să nu uităm că în cazul nostru e vorba de conştiinţa încă neformată a tînărului. Dacă U.T.M.-ul nu-şi exercită influenţa asupra lui, se găseşte cine să-l influenţeze. Neglijarea unor importante probleme de educaţie a tinerelor elemente talentate duce la încetăţenirea la unii din ei a unor concepţii cum ar fi aceea că fără „boemie", trîndăvie şi dezordine, alcoolism şi imoralitate sub diverse alte forme, nu poţi, chipurile, dobîndi o adevărată maturitate în creaţie. După ce au căzut în braţele unor astfel de „ispite" care duc inevitabil la descompunere, decadenţă, părăsirea poziţiilor înaintate ale ideologiei noastre, este de o mie de ori mai greu să dobîndeşti îndreptarea tinerelor elemente de talent. Organizaţia U.T.M. de la Uniunea Scriitorilor din Bucureşti a ştiut să descopere la timp un asemenea pericol şi astăzi acţionează în direcţia întăririi rolului ei educativ.

Trebuie să spunem că la multe din organele şi organizaţiile U.T.M., există încă un slab interes, prea puţină dorinţă de a descoperi, promova şi încuraja talentele din rîndurile tineretului. Este clar că grija pentru elementele talentate nu se referă exclusiv la institutele de artă, la teatre, sau şcoli populare de artă, la uniunile de creatori ori în general acolo unde arta e ocupaţia principală. Intrecerile, concursurile amatorilor, chiar manifestările culturale de fiecare zi din fabrici, şcoli sau cămine culturale de la sate, scot la iveală mereu noi tineri talentaţi, dotaţi pentru scenă sau literatură, pentru artă plastică sau muzică.

Cercurile literare din întreaga ţară, unde activează tineri talentaţi pe tărîmul literaturii, sînt un veritabil izvor de împrospătare a cadrelor noastre scriitoriceşti cu elemente care vin din miezul vieţii noastre noi, dornice să oglindească expresiv viaţa şi munca constructorilor socialismului. Pregătirile în vederea celei de a doua consfătuiri pe ţară a tinerilor scriitori au scos astfel la iveală o seamă de talente puţin cunoscute. Comitetul regional U.T.M.-Galaţi, de pildă, ştia că în cercul literar local sînt tinere elemente de talent, dar nu a întreprins nimic pentru stimularea iniţiativei, pentru înviorarea activităţii acestui cerc.

Cînd aud vorbindu-se despre talente, unii activişti ai organizaţiei noastre se sperie şi — chiar dacă nu o mărturisesc — preferă să se amestece cît mai puţin în „treburile" acestora, lasă lucrurile la voia întîmplării pe motiv că nu cunosc „specificul" unei asemenea categorii de tineret. Adunarea de alegeri de la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu" din Bucureşti a fost condusă slab, cu dezinteres, de fostul secretar al comitetului raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej".

Oare cine îi împiedică pe activiştii organizaţiei noastre să cunoască specificul muncii pe acest tărîm? In aproape fiecare oraş există destui creatori, din cele mai diverse domenii ale artei, care pot fi solicitaţi să dea o mînă de ajutor în stabilirea unui contact mai strîns cu problemele pe care le ridică munca de creaţie. Şi nici în calea apropierii directe de unii dintre aceşti tineri nu există obstacole de netrecut. E adevărat că elementele talentate din rîndul tineretului nu se prea împacă cu rigiditatea, formalismul sau închistarea dogmatică în anumite principii dincolo de care nu se intrevede viaţa cu complexele ei manifestări, dar în întreaga noastră organizaţie se duce bătălie împotriva acelora ce nu sînt părtaşi ai unei vieţi de organizaţie tinereşti, vii şi atrăgătoare. Activiştii organizaţiei noastre pot cîştiga multă experienţă şi în ceea ce-i priveşte pe tinerii creatori, înzecindu-şi eforturile în vederea lărgirii orizontului de cunoştinţe, în vederea ridicării neîncetate a propriului lor nivel cultural.

Să te apropii de tinerii talentaţi înseamnă să dobîndeşti arta de a le cunoaşte sufletul, de a le înţelege preocupările, gusturile şi preferinţele, de a face totul pentru a da curs cerinţelor lor de a-şi desăvîrşi talentul. Organizînd consfătuiri în probleme care-i interesează, antrenîndu-i în viaţa obştească, de unde şi ei ştiu că munca de creaţie nu va avea decît de cîştigat, iată cîteva căi prin care se poate realiza o strînsă apropiere de tinerii creatori.

Incurajarea tinerelor talente nu poate fi în nici un caz confundată cu stimularea tendinţei unora de a visa la o carieră poetică sau artistică uşoară, care să nu ceară cine ştie ce eforturi. Adevăratul element de talent nutreşte o mare pasiune faţă de arta pentru care are aptitudini. Aceasta poate şi trebuie să fie folosită în direcţia conjugării ei cu dorinţa de a-şi desăvîrşi măiestria pe baza însuşirii unei culturi multilaterale, înalte. Şi aici trebuie să intervină priceperea noastră în a-i convinge — folosind drept exemple cele mai luminoase figuri ale literaturii, ştiinţei şi artei universale — că fără o temeinică învăţătură, fără a se baza pe bogate cunoştinţe, talentul nu poate rodi, se ofileşte şi moare.

Nu poate fi neglijată o asemenea parte însemnată a fondului de aur al tineretului. Descoperirea, creşterea şi educarea tinerelor talente în spiritul comunismului este o condiţie de care depinde de fapt îmbogăţirea creaţiei spirituale a poporului nostru, calitatea, gradul ei de influenţă asupra conştiinţei constructorilor socialismului din ţara noastră.

Scînteia tineretului

MAŞINI ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE

Utemistul Ionas Iosif este cunoscut în întreprinderea „Infrăţirea" Oradea printre cei mai buni tineri strungari. Ca responsabil de brigadă, el este un bun exemplu pentru tovarăşii săi. Ionas îşi depăşeşte regulat norma. Astfel, în luna februarie şi-a îndeplinit norma în proporţie de 224%, iar piesele pe care le lucrează sînt de bună calitate. La strungul său, utemistul Ionas lucrează piese necesare maşinilor de găurit A 2, ciocanelor pneumatice etc.

Aceste maşini purtînd marca „Infrăţirea" sînt astăzi trimise pe baza tratatelor comerciale încheiate de ţara noastră în Indonezia, Turcia, India, R. P. Chineză, Franţa etc. De aceea, cei care lucrează la aceste maşini sînt mîndri că numele întreprinderii lor va fi cunoscut peste hotare.

Iată-l pe Ionas Iosif, măsurînd diametrul unei roţi dinţate pe care a terminat-o chiar acum (stînga).

Se fac ultimele verificări la ciocanele pneumatice care vor pleca în curînd peste hotare (dreapta).

Foto: RADU COSTIN

Din viaţa întreprinderii „Victoria" Cisnădie

Tineretul poate obţine rezultate mult mai bune

Tineretului îi sînt caracteristice: entuziasmul, voinţa, curajul. Judecat din acest punct de vedere aportul său în procesul de producţie trebuie să fie tot mai mare.

Cu puţin timp în urmă, comitetul organizaţiei de bază U.T.M., îndrumat de organizaţia de partid, a analizat într-o consfătuire cu absolvenţii şcolilor medii şi profesionale — promoţiile 1950-1955 — comportarea acestora în procesul de producţie. Referatul a fost prezentat de utemistul Ilie Andrei, secretarul comitetului.

Există, s-a arătat în referat, mulţi absolvenţi care ne fac cinste. Ei se preocupă de ridicarea calificării lor profesionale, reuşind să-şi îndeplinească în mod ritmic sarcinile de plan.

Au fost evidenţiate tinerele Adam Annemarie, Zöldi Levina, Andrei Elisabeta, Bucureci Filofteia, care obţin lunar depăşiri de plan de 5 pînă la 32 la sută. De asemenea, s-a subliniat faptul că filatoarea Herbert Marianne realizează lunar peste sarcinile de plan 98 kg. fire, Elena Dogaru 77 kg. fire, iar produsele lor sînt de calitate superioară în procent de 99,8 la sută.

Asupra lipsurilor referatul s-a oprit mai mult. Aici au fost analizate concret diferite aspecte ale activităţii tineretului. S-a arătat, de pildă, că Ana Mălai şi Cornelia Daisa lipsesc nemotivat, de la muncă, împiedicînd procesul de producţie, că Dumitru Popa nu-şi îngrijeşte maşina şi că Herbert Egon răspunde obraznic tovarăşilor maiştri, nerespectîndu-le dispoziţiile. De asemenea, referatul a criticat atitudinea necivilizată pe care tinerii Ion Ciocan, Avram Tipliş, Constantin Văduva, Ion Moţioc, Vasile Pădurean şi alţii o au faţă de bunurile obşteşti.

La discuţii s-au înscris şi tinerii criticaţi. Ei şi-au analizat lipsurile în spirit autocritic. Şi Popa Dumitru a luat cuvîntul angajîndu-se să-şi îngrijească maşina.

In cuvîntul lor, tehnicienii au arătat că unii tineri nu se preocupă de găsirea celor mai bune procedee de lucru, că nici un tînăr nu e inovator. Absolvenţii — au spus ei — au studiat cărţi tehnice numai în preajma terminării şcolilor, cînd sînt nevoiţi să-şi întocmească proiectele.

Discuţiile au scos la iveală şi alte lipsuri pe care nu le-a cuprins referatul. In lumina concluziilor, organizaţia U.T.M. îşi va îndrepta atenţia spre mobilizarea activă a tineretului în procesul de producţie, spre înarmarea acestora cu cunoştinţe noi.

Ing. FLORICA CHIRIACESCU

Pentru însuşirea tehnicii noi

Conducerea întreprinderii creează muncitorilor tot mai multe posibilităţi pentru însuşirea tehnicii noi.

De curînd s-a trecut la organizarea unui curs de instruire a controlorilor de calitate din filatură, ţesătorie şi apretură. Pe baza unui plan de muncă, cu sarcini bine stabilite, tehnicienii predau cursanţilor noţiuni despre modul de control pe faze de producţie, despre evidenţa primară în secţie, modul de calcul al datelor tehnice pentru semifabricate. In cadrul orelor de curs sînt arătate cauzele defectelor şi modul de înlăturare şi evitare a lor.

Controlorii frecventează în mod regulat aceste cursuri, studiind cărţi de specialitate.

Maiştrii şi ajutorii de maiştri din sectorul filatură al întreprinderii se interesează mai puţin de ridicarea cunoştinţelor profesionale. Organizîndu-se în cadrul cabinetului tehnic o conferinţă despre „Incălcarea, reglarea şi viteze optime la carda triplă independentă", unii maiştri printre care Opriş Dumitru, Milea Gheorghe, Tonchi Matei şi alţii au absentat nemotivat, spunîndu-şi probabil, în sinea lor: „O să se ţină şi fără mine".

Maiştrilor nu trebuie să le fie străin faptul că oricît de multe cunoştinţe ar avea; noutăţi tehnice vor mai exista totdeauna şi datoria faţă de meserie le impune însuşirea şi dezvoltarea lor.

INGEBORG FLEISCHER

Ajutor tovărăşesc

Este cunoscut faptul că esenţa întrecerii socialiste o reprezintă ajutorarea muncitorilor rămaşi în urmă.

In întreprinderea noastră, încă din anul trecut s-a discutat în sectorul ţesătorie posibilitatea ridicării producţiei celor trei schimburi.

Din referatul preşedintelui comitetului de secţie şi din discuţiile purtate a reieşit că în timp ce schimbul maistrului Nicolae Izdrăilă depăşeşte cu regularitate planul, schimbul maistrului Ştefan Adami rămîne mereu în urmă. Katherina Menning, Nicolae Fekete au propus ca şi în schimbul maistrului Adami să se aplice iniţiativa grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" din Bucureşti.

Maistrul Izdrăilă s-a angajat să ajute pe tovarăşul Adami în organizarea producţiei, împărtăşindu-i experienţa muncii lui.

In lunile care au precedat şedinţa, în schimbul maistrului Adami s-au constatat îmbunătăţiri serioase. Astfel, tovarăşa Opriş Maria, ajutată de Nicolae Fekete, a reuşit ca în loc de 78 la sută, cît realiza înainte din plan să realizeze 106 la sută. Tovarăşa Bălănescu Paulina, cu sprijinul Katherinei Menning, a întrecut sarcinile de plan cu 13 la sută. Acelaşi lucru se poate spune şi despre maistrul de zonă Ioan Bolovan, şi despre Adami Ştefan, maistrul de schimb.

Trebuie subliniat faptul că tovarăşele Ana Motronea şi Paraschiva Arnon, membri ai comitetului de secţie, s-au ocupat îndeaproape de extinderea iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie" din Bucureşti.

ION BERESCU
preşedintele comitetului de întreprindere

La început de drum

Valentin Vasiliev

Elan

Cînd simţi vîltoarea marei vremi
Că-n suflet îţi pătrunde,
Tu de nimica nu te temi —
Răzbeşti oricînd şi-oriunde.

In muncă, te avînţi piepţiş,
In floarea tinereţii,
Ca soarele ce-i în suiş,
In faptul dimineţii.

Şi faci cu veacul legămînt,
Ca-n calea ta suindă,
Să fii oştean de neînfrînt,
S-aduci mereu izbîndă.

St. A. Bănaru

Fierarul colectivei

Adormit e satul din cîmpie...
Nici o stea prin geamuri nu străbate,
Numai colo, jos, la fierărie
O lumină arde-n miez de noapte.

Cum loveşte-n fierul roş fierarul
Sar în jur buchete de scîntei
Şi răsună noaptea de sprinţarul
Clinchet, ca un cor de clopoţei.

Ii luceşte faţa arămie
Şi cămaşa-i udă de sudoare.
In lumina asta aurie
Ca un uriaş din basme pare.

Are el de lecuit — se vede —
Multe pluguri şi semănători...
Nu-n zadar din zori aicea şede
Şi l-or apuca aici alţi zori!

Fierul scos din foc se înmlădie
Ca un şarpe — cum îl vrea fierarul —
Inc-un plug pentru tractor să fie
Gata să-şi înfigă-adînc brăzdarul.

...Iese-n prag. Un vînt de primăvară
Trece peste cîmpuri şi livezi
Printre ochiuri de zăpadă albă
S-au ivit plăpînde fire verzi.

...Iar loveşte fierul roş în plin,
Iarăşi sar scînteiele de pară:
Mîna lui cea aspră-o vom simţi
In lumina spicelor, la vară.

Şi din miezul bun cînd vom muşca —
Miez de pîine caldă şi-aromată,
N-om uita că poartă-n ea ceva
Din căldura jarului din vatră!

Vizita în R.P.R. a d-lui Jerzy Szapiro, directorul centrului de informaţii O. N. U. de la Geneva

In zilele de 13 şi 14 martie a.c. dl. Jerzy Szapiro, directorul centrului de informaţii O.N.U. de la Geneva a făcut din însărcinarea secretarului general al O.N.U. o vizită la Bucureşti cu scopul stabilirii unui prim contact pentru schimb de materiale şi informaţii între unele instituţii romîneşti şi Departamentul Informaţiei Publice al O.N.U.

Dl. Jerzy Szapiro a luat contact cu serviciile de resort din Ministerul Afacerilor Externe, din Ministerul Invăţămîntului, din Ministerul Culturii, cu Agenţia Romînă de Presă, cu Direcţia Generală a Radiodifuziunii etc.

Dl. Jerzy Szapiro a luat contact cu Asociaţia pentru Naţiunile Unite din R.P.R. şi cu reprezentanţi ai altor organizaţii obşteşti. De asemenea a mai vizitat Facultatea de ştiinţe Juridice din Bucureşti şi întreprinderea Cartimex.

In cursul vizitei, Dl. Jerzy Szapiro a fost primit de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Invăţămîntului şi de Ştefan Cleja, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe.

In după amiaza zilei de 14 martie, Uniunea Ziariştilor din R.P.R. a organizat la Casa Ziariştilor din Bucureşti o conferinţă de presă la care au participat reprezentanţi ai principalelor ziare din Bucureşti, ai Agenţiei Romîne de Presă şi ai Radiodifuziunii. In cadrul conferinţei Dl. Jerzy Szapiro a făcut o expunere asupra modului de organizare a centrului de informaţii O.N.U. de la Geneva, arătînd care sînt scopurile lui şi a răspuns la întrebările ce i s-au pus.

In seara zilei de 14 martie, Dl. Szapiro a părăsit Bucureştiul, îndreptîndu-se spre Sofia.

(Agerpres)

Liubov Kosmodemianskaia printre tinerii bucureşteni

Din toate colţurile Capitalei soseau autobuze. Curtea Facultăţii de Ştiinţe juridice era plină de tineri. Sala de festivităţi devenise neîncăpătoare.

Explicaţia: la orele 17 avea să sosească tovarăşa Liubov Kosmodemianskaia.

Dar timpul se scurge pe nesimţite. Deodată oamenii se scoală de pe locurile lor şi aplaudă îndelung. Privirile lor se îndreaptă către această femeie sovietică cu părul alb şi chipul atît de blînd.

In prezidiul mitingului iau loc tineri fruntaşi în producţie şi agricultură. In sală se face tăcere. Tov. Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M. deschide mitingul. Ea dă cuvîntul tovarăşei Liubov Kosmodemianskaia care vorbeşte despre eroismul tineretului sovietic precum şi despre viaţa copiilor săi, Zoia şi Şura.

Care dintre tinerii noştri nu cunosc oare, minunatele fapte de eroism şi minunata viaţă a celor doi eroi: Zoia şi Şura? Şi cu toate că le cunosc, ei sînt adînc emoţionaţi de cele ce povesteşte mama celor doi neînfricaţi tineri sovietici. Chiar de ar lipsi traducătorul, tot s-ar înţelege. Cuvintele Liubovei Timofeevna sînt izvorîte din inimă şi se adresează inimilor. Sînt aici şi tinere mame care au venit cu copii. Ele şi-i strîng mai aproape, parcă cu o dragoste şi mai adîncă.

„Milioane de oameni au pierdut ca şi mine în acest război tot ce au avut mai scump — copiii. Acest lucru nu trebuie să se mai repete — a spus L. T. Kosmodemianskaia. La tribunele celor două Congrese mondiale ale păcii şi la Congresul mondial al mamelor, la care am participat, a răsunat cu putere glasul popoarelor iubitoare de pace care se ridică cu hotărîre împotriva războiului.

Eu mi-am închinat întreaga viaţă luptei pentru pace. Noi, oamenii sovietici nu vrem război şi bombe atomice şi mărturie a acestei năzuinţe stă faptul că energia atomică o folosim în scopuri paşnice şi că noi împărtăşim ţărilor de democraţie populară, precum şi altor ţări, cunoştinţele noastre în domeniul energiei nucleare. Ţara mea, Uniunea Sovietică iubeşte pacea şi luptă pentru triumful cauzei păcii".

Ea vorbeşte despre cei doi eroi, despre torturile îndurate sub călcîiul fascist. Sînt de neuitat clipele cînd asculţi povestirile acestei mame despre copiii săi.

In prezidiu se găseşte şi tînăra filatoare Tudor Georgeta de la întreprinderea „Dacia".

Povestirea este depănată mai departe. Ce simţi tu acum, tînără filatoare? Iţi tremură mîinile, genele tale sînt gata să se umezească. Iţi plimbi privirile de la un tînăr la altul. Toţi tac. Toţi tac, dar simt la fel cu tine. Şi cazangiul utemist Emil Fintînaru de la uzinele „Mao Ţze-dun" şi elevul Victor Pachiu din clasa X-a de la liceul de băieţi nr. 11 şi studenta Viorica Constantin de la facultatea de geo-geografie şi toţi cei ce se află în sală. Mîine, vom munci mai îndîrjiţi.

Povestirea s-a terminat. In numele tineretului din Capitală, tov. Cornelia Mateescu mulţumeşte mamei celor doi eroi. Izbucnesc alte ropote de aplauze. Un grup de tineri printre care se numără şi filatoarea Tudor Georgeta şi studenta Constantin Viorica dăruiesc tovarăşei Liubov Kosmodemianskaia un buchet de flori, o maramă de borangic, o bluză, o faţă de masă cu şerveţele şi o mapă de piele — toate împodobite cu motive naţionale romîneşti. Tudor Georgeta are tocmai vîrsta pe care o avea Zoia. Intocmai ca o fiică ea s-a apropiat de mama eroilor şi i-a prins o insignă pe piept: Insigna U.T.M.

Un dar mic, care îi va aminti tovarăşei Kosmodemianskaia de tineretul romîn — tineret ce cinsteşte memoria lui Zoia şi Şura.

L. T. Kosmodemianskaia a mulţumit pentru darurile primite şi a urat spor la învăţătură elevilor şi studenţilor, succese în muncă tinerilor din fabrici şi uzine care prin munca lor aduc un aport însemnat la cauza păcii şi întăririi patriei lor. De asemenea, ea a urat tinerelor mame să-şi educe copiii în spiritul dragostei pentru ţara lor, pentru pace. Apoi, ea a înmînat primului secretar al Comitetului Orăşenesc Bucureşti al U.T.M. în dar fotografii ale Zoiei şi a lui Şura.

ION TEOHARIDE

CE CITEŞTE TINERETUL

In legătură cu...

Un tînăr gazetar a pornit, acum 20 de ani, o anchetă cu acest titlu. O revistă a timpului a publicat cîteva săptămîni în şir rezultatul anchetei făcută printre tinerii intelectuali. Citind răspunsurile m-am înspăimîntat.

Citez patru dintre ele:

O studentă a facultăţii de litere răspundea: „Literatura o învăţ la repezeală în timpul examenelor, din cursuri, nu din altă parte. Incolo, diplomă să am — că vin toate. Dar ca să nu fiu nedreaptă, cînd mi-e urît, citesc cîte ceva: o revistă ilustrată, un roman uşor".

Un iubitor al artei pure:

„Romanul cu cheie e o nenorocire pentru noi, căci nu e departe momentul cînd vom ajunge să asistăm la un spectacol penibil în detrimentul artei: luptători politici difuzîndu-şi credinţele cu ajutorul romanului sau al poeziei".

Un student, partizan al dreptei:

„Noi nu citim. Pentru noi biblioteca e un cimitir unde se înmormîntează de vii sufletele curate ale tineretului. Cartea dezvoltă în sufletul tineretului pasiunea pentru critica desgustătoare, care merge la complecta negaţie. De aici vin îndoiala, slăbiciunea. Şi noi avem nevoie să credem cu orbire, nu să ne îndoim. Acţiunea şi numai acţiunea interesează în momentul de faţă. Restul e pierdere de timp şi pervertire morală".

Citatele acestea n-au nevoie de prea multe comentarii. Sînt clare. O parte a tinerimii intelectuale gonea după diplome ca suprem ţel, se zbătea în obscurantism, iar alţii militau pentru analfabetism, beznă morală pentru ca astfel să poată interveni „acţiunea", respectiv pogromurile, crimele, stăpînirea cu biciul.

Un singur răspuns contrastează cu cloaca ce se revarsă din anchetă. Este răspunsul unui „tînăr simpatizant al culturii proletare", cum se spune în articol:

„Pentru mine tînăra cultură proletară prezintă o cotitură în evoluţia culturii. Noi, tineretul ne bucurăm şi de întorsătura pe care o ia romanul nostru (se citează o serie de romane pe teme sociale)... Cerinţa vremii este să trăim din plin momentul istoric şi mai ales să-l înţelegem, transmiţînd şi celorlalţi această înţelegere".

Cam neprecisă formularea, însă conţinutul e just. Din zeci de studenţi interogaţi, unul singur a dovedit că iubeşte cartea, că vrea o literatură legată de popor.

In contrast cu rezultatele sumbrei anchete de acum două decenii, aş vrea să citez doar două fapte. (Mă gîndesc că n-ar fi rău dacă s-ar porni acum o anchetă pe această temă).

Unul s-a petrecut acum doi ani. Eram la Petrila şi, la biblioteca clubului minerilor, urmăream fişele unor cititori. Am dat de cea a utemistului Mihai Ştefan, miner fruntaş. In timp de trei luni erau trecute următoarele cărţi:

Stendhal: Roşu şi Negru, Zola: Germinal, Lev Tolstoi: Invierea, Maxim Gorki: Mama, Nuvele, Teatru; Makarenko: Steaguri pe turnuri; Ana Seghers: Morţii rămîn tineri; Ion Călugăru: Oţel şi pîine; Geo Bogza: Moartea lui Iacob Onisia; M. Sadoveanu: Mitrea Cocor.

In trei luni de zile, un simplu muncitor miner citise 12 cărţi din tezaurul literaturii universale. Intrebîndu-l de cîţi ani s-a aplecat deasupra cărţilor, mi-a mărturisit că numai de patru ani. Inainte citea sporadic şi numai cîte o cărţulie subţire şi în special umor.

Un al doilea fapt.

Acum cîteva luni au apărut primele două volume din operele lui Shakespeare, care s-au epuizat foarte curînd în ciuda marelui tiraj. Intr-o librărie centrală, a dat buzna un tînăr îmbrăcat în hainele de lucru; nu apucase încă să se spele. Mîinile-i erau pătate de ulei, faţa cu „insuliţe" negre. Intr-un suflet a cerut vînzătoarei să-i dea pe Shakespeare. Fusese încă în cîteva librării şi nu-l mai găsise. Era disperat. Vînzătoarea i-a dat ultimul volum. Tînărul se luminase tot. Ridicase fericit mîinile în sus şi cît p-aci, coborîndu-le, era să prindă în cleştele lor pe tînăra vînzătoare. Era fericit. A cerut să i se pună cărţile în două hîrtii, ca să nu se murdărească. L-am întrebat ce meserie are — deşi se vedea clar că e muncitor — şi mi-a răspuns simplu:

— Raboteur.

Tot ca o furtună a ieşit din librărie, la fel de fericit ca şi cum ar fi plecat dintr-o casă în care o fată i-ar fi mărturisit că-l iubeşte.

Ce citeşte tineretul nostru de astăzi?

Cred că-i limpede şi n-are rost să mai facem comentarii. Comparaţi datele de la începutul şi de la sfîrşitul acestui articol. Aceeaşi ţară, dar două generaţii deosebite, ca două lumi diferite.

AL. GIRNEAŢA

Observații pe marginea activității Institutului de mine din București

In vara anului 1955 Briceag Victor, proaspăt absolvent al Institutului de mine din București a fost repartizat în producție la mina Aninoasa din Valea Jiului. Prezența lui acolo ar fi trecut cu totul neobservată dacă proaspătul inginer — preocupat pentru salvarea aparențelor — n-ar fi semnat zilnic condica de prezență a minei, pentru ca după aceea să pornească la plimbare pe dealurile înconjurătoare. Luni de zile a continuat el practica aceasta și cu toate insistențele conducerii minei, Briceag, ferm pe poziție n-a renunțat la meseria de „admirator al naturii".

O colegă de-a lui, Gosta Maria, romanțioasă pînă-n vîrful urechilor a găsit fără gust prozaismul vieții de la Petrila, încît într-o bună zi și-a luat bagajul și i-a părăsit pe cei care n-au putut s-o „înțeleagă". Nimeni n-a oprit-o. Minerii sînt oameni ospitalieri, cu casa veșnic deschisă tuturor celor care — ca și el — iubesc mina, iubesc cărbunele dar nu respectă pe acei care le sfidează meseria, care le-o batjocoresc, nevoind s-o practice. Nici pe Solcan Aurelian nu-l vor reține. Cînd a venit în Valea Jiului minerii s-au îngrijit de el, i-au dat locuință într-unul din blocurile muncitorești recent construite — chiria îl costă 22 lei pe lună — dar Solcan a găsit că-i mai potrivit să lucreze în cadrul serviciului de aprovizionare, deși calificarea lui este de inginer subteran.

Aceste cîteva cazuri nu sînt izolate. O sumară anchetă asupra felului cum se comportă în producție o însemnată parte a absolvenților acestui institut, indică unele simptome îngrijorătoare. La sfîrșitul anului universitar 1954-55 din numărul de 171 de absolvenți, peste 100 au cerut repartizarea în București. Ingăduința condamnabilă a unor direcții din cadrul Ministerului industriei cărbunelui a permis unora dintre acești absolvenți să obțină transferul pe lîngă diferite servicii înainte chiar de a se prezenta la locurile de muncă unde au primit repartizarea. Intr-un moment cînd în fața industriei noastre carbonifere stau sarcini atît de mari, cînd tehnica înaintată în minele noastre trebuie extinsă, cînd e nevoie ca răspîndirea metodelor avansate să capete un ritm mai viu, fapte care reclamă participarea activă în procesul de producție al tehnicienilor și inginerilor, Luxemburgher Francisc — de pildă — găsește sprijinitori care-i înlesnesc obținerea unui post în cadrul Iceproc-ului, deși el avea repartizarea pentru mina Petrila. Colegi de-ai lui ca Georgescu Dumitru, Barna Elena, Rădulescu Sorin și alții repartizați de asemenea la exploatările carbonifere din Valea Jiului nu s-au prezentat nici pînă acum la locurile lor de muncă și nimeni nu i-a tras la răspundere pentru atitudinea lor.

In sfîrșit, o statistică a Ministerului industriei cărbunelui arată că din totalul absolvenților Institutului de mine din București din perioada 1950—1954, un procent de 56% este încadrat în locuri neproductive de muncă, încărcînd astfel în mod inutil cheltuielile în aparatul administrativ. Toate aceste fapte exprimă adevărul că la Institutul de mine din București preocuparea pentru educația studenților în spiritul dragostei pentru viitoarea lor meserie, stimularea interesului pentru industria extractivă a fost cu totul insuficientă.

★

In cadrul unei consfătuiri a cadrelor didactice din institut, organizată la inițiativa organizației de partid, tovarășul profesor Poboran arăta că pentru unii tineri, absolvenți ai școlilor medii, Institutul de mine din București constituie un fel de refugiu. Prin complectarea locurilor la alte facultăți acești tineri — interesați în obținerea cu orice preț a unei diplome universitare — se înscriu la Institutul de mine fără a avea nici o dragoste pentru meseria de inginer miner.

De-a lungul anilor ei își însușesc o sumă de cunoștințe teoretice dar interesul pentru viitoarea lor meserie nu suferă nicio schimbare. Printre acești tineri sînt și oameni mînați de interese personale, gata să-și găsească, după terminarea anilor de studiu, un locșor cald unde să se aciuiască. Conducerea institutului nu numai că a tolerat, dar a încurajat tendințele carieriste ale acestor oameni.

La sfîrșitul anului universitar trecut, decanatul Facultății de electromecanică a cerut ca doi absolvenți, Pașca și Iacobele să fie reținuți ca asistenți pe lîngă catedră. Dat fiind că cei doi absolvenți nu aveau pregătirea cea mai corespunzătoare pentru funcția de asistenți, organizația de partid și cea de U.T.M. s-au opus rămînerii lor în institut, astfel că cei doi au fost repartizați în producție. Lucrurile păreau clare. La numai cîteva săptămîni însă printr-un transfer misterios, Iacobele a căpătat postul de preparatoare la catedra de electromecanică unde funcționează și acum. Pașca, deși repartizat la o exploatare carboniferă, a lucrat cîteva luni în cursul verii trecute la catedră, fără salariu pentru ca la începutul noului an universitar catedra să-l recomande călduros ca pe un tînăr harnic, dezinteresat și deci, demn de a fi încadrat ca asistent. Numai intervenția organizației de partid a putut împiedica acest lucru.

Exemplele nu se opresc aci. După 5 ani de studii, Lambru Margareta, a fost repartizată într-un post în cadrul Ministerului industriei ușoare. Lucrurile sînt cel puțin ciudate. Ce legătură poate exista între un inginer calificat în problemele exploatării straturilor carbonifere și posibilitatea „folosirii" acestor cunoștințe în cadrul unei întreprinderi cu un profil complect diferit? Nu este vorba aici tocmai de tendința încurajării manifestărilor de carierism ale unor studenți intrați în institut pe ușa din dos?

★

Există părerea printre unii tovarăși din conducerea Institutului de mine din București că răspunderea pentru comportarea absolvenților în producție nu aparține institutului, ci întreprinderilor beneficiare. Raționamentul este fals, el dovedind lipsa unei recunoașteri a lipsurilor mari existente în munca de educație a studenților. In fapt, nimănui nu-i este indiferentă calitatea inginerilor ieșiți de pe băncile acestui institut și cu atît mai puțin, celor care-i formează. Or, preocuparea pentru a da studenților încă din anii de studenție acea educație indispensabilă unui inginer devotat meseriei sale, lipsește atît unor cadre didactice, cît și organizației U.T.M. Din adevărul că absolvenții acestui institut au o pregătire teoretică bună, rezultat al muncii depuse de corpul didactic valoros care predă la acest Institut, s-a creat — de către cei interesați — un fetiș, neînțelegîndu-se faptul că noi nu avem nevoie de orice fel de ingineri, respectiv buni teoreticieni dar incapabili să rezolve problemele curente ale producției. Or, tocmai acest aspect al învățămîntului superior tehnic nu a fost neglijat.

Prin așezarea sa geografică, departe de vreo așezare minieră, Institutul de mine din București ocupă un loc special. Tocmai din această pricină conducerea institutului ar fi trebuit să acorde o atenție mai mare acelor forme ale învățămîntului menite să trezească în studenți interesul și dragostea pentru viitoarea lor meserie. Din păcate, tocmai acestui aspect nu i s-a dat [illegible]. Practica, această minunată formă de legare a cunoștințelor teoretice cu munca vie, productivă din mină, prilej pentru student de a lua contact cu realitățile concrete ale procesului tehnologic de a-și lărgi orizontul tehnic, a fost lăsată deseori pe seama unor cadre didactice ajutătoare, lipsite de simț de răspundere. Anul trecut de pildă, asistentul Ciucă Aurel de la catedra de exploatări miniere a însoțit o grupă de studenți repartizați la practică în Valea Jiului. In loc să se ocupe de coordonarea activității acestora, asistentul Ciucă a plecat în excursie. Reîntorși la București, studenții au sezisat decanatului și rectoratului atitudinea respectivului asistent, dar măsuri n-au fost luate.

Dezinteresul pentru educarea studenților în spiritul muncii practice se vădește și în felul în care sînt ținute unele seminarii. Deși studenții Institutului cărbunelui din Petroșani au o legătură permanentă cu minele, cei mai mulți dintre ei prestînd ore în subteran, alături de minerii cu experiență, totuși conducerea acestui institut preocupată de lărgirea cunoștințelor practice ale viitorilor ingineri a organizat ținerea unor seminarii la tehnologie și organe de mașini în incinta uzinelor de reparat utilaj minier din Petroșani. O asemenea inițiativă, deși ar fi putut fi aplicată și la București, n-a intrat totuși în sfera de preocupări a conducerii institutului.

★

Organizația U.T.M. a Institutului de mine din București n-a reușit să găsească încă formele cele mai atractive de educare a studenților în spiritul dragostei față de profesiunea lor. Părerea conducerii institutului că absolvenții odată repartizați în producție nu mai intră decît în sfera de preocupări a întreprinderilor a găsit ecou și în rîndul activiștilor U.T.M. Ca atare, orice legătură între organizația U.T.M. a institutului și organizațiile U.T.M. de la întreprinderile miniere unde au fost repartizați absolvenții a fost rupt. Cît de interesantă și instructivă ar fi fost organizarea unor adunări generale pe marginea unor scrisori primite din partea organizațiilor U.T.M. ale exploatărilor carbonifere din Valea Jiului — de pildă — în legătură cu comportarea în producție a unora dintre absolvenți!

Necunoașterea situației absolvenților repartizați în producție a rupt organizația U.T.M. din institut de o muncă de propagandă vie, eficace. Este interesant de arătat că în planul de conferințe pe care și l-a propus comitetul U.T.M. pe acest an figurează asemenea titluri ca: Anul geofizic internațional; Bătălia de la Stalingrad; Lupta de eliberare în Africa; Cooperativizarea agriculturii în R.P. Chineză etc., dar aproape nimic despre mîndria de a fi inginer miner, de a contribui la dezvoltarea industriei carbonifere conform cerințelor celui de al doilea plan cincinal.

Membrii comitetului U. T. M. de la Institutul de mine din București sînt gata să-ți repete de multe ori că au primit sarcina de la raion să înviorează formele de educație în rîndurile studenților. Dar, înviorarea formelor de educație nu trebuie să se facă independent de specificul institutului respectiv, în afara sarcinii principale care revine fiecărei organizații U.T.M. din institutele de învățămînt superior din țară: legarea studenților de viitoarea lor meserie.

★

Institutul de mine din București se află așezat la doi pași de Ministerul învățămîntului. E greu de presupus că toate aceste fapte nu sînt cunoscute celor răspunzători de activitatea institutelor de învățămînt superior din țară. Cu toate acestea, încă nici pînă azi n-au fost luate măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea situației existente. E cu atît mai necesar să se ia acum atitudine față de lipsurile semnalate, cu cît prestigiul Institutului de mine din București să nu mai fie știrbit prin comportarea nedemnă a unora dintre absolvenții repartizați în producție.

I. DELEANU

In creșe și în cămine copiii petrec ore minunate. Aici au la îndemînă pe lîngă un local luminos și curat și o hrană consistentă, jucării de tot felul, astfel că timpul petrecut în cămin este foarte plăcut.

In clișeu: **Un aspect din Casa de copii din Craiova.**

Podoaba comunei noastre

Ne mîndrim tare mult noi cei din comuna Gîlgău, raionul Jibou, cu căminul cultural pe care l-am construit de curînd.

Căminul are o sală de festivități cu o capacitate de 400 locuri, bibliotecă, sală de șah și lectură. Toate acestea în mare parte se datoresc și contribuției noastre.

Printre cei care s-au evidențiat la construcția căminului cultural sînt și utemiștii Gheorghe Surian, Alexandru Prodan și Pușcaș Iulian. Atît ei cît și ceilalți țărani muncitori din comună vin cu drag la căminul cultural, unde au văzut pînă acum piesele „Birocratul", „Scrisoarea" și „Zestrea Ilenuței" jucate de artiștii amatori din comună.

Corespondent
VIOREL SAUCA

Corespondențe pentru concursul nostru

Mobilă din... rumeguș, talaș și alte deșeuri

Intr-o zi, mai mulți muncitori din întreprinderea noastră IPROFIL, unitatea nr. 4 București au fost chemați să-și dovedească măiestria. Li s-a cerut să înfăptuiască lucruri destul de deosebite. Să confecționeze mobilă din... talaș, rumeguș și alte deșeuri. Da, din talaș, rumeguș și deșeuri, dar nu în starea în care le cunoaștem fiecare, ci sub forma unor plăci aglomerate pe care le furnizează întreprinderea „Butoiul" din Capitală.

Cred că e cazul să explic ce-i cu aceste plăci. Se ia rumegușul și talașul așa cum se găsesc. Deșeurile amestecate cu o soluție chimică se defibrează — și apoi se usucă. După aceea se amestecă cu clei kaorit, se toarnă în forme și se presează — după dimensiunile cerute.

Și — cum spuneam la început — patru grupe compuse din muncitori buni trebuiau să „croiască" mobilă frumoasă din acest material nou. Li s-au dat desenele, au fost instruiți — au discutat și... s-au apucat de lucru.

De la sala de mașini unde se găsesc tovarășii Anton Simion și Petre Kalkbrener și pînă la lustruit unde muncesc utemiștii Maria Lăzăreanu și Gheorghe Șerban au fost antrenați la această lucrare o seamă de muncitori.

Tinerii s-au simțit mîndri că și ei s-au numărat printre cei cărora li s-a încredințat o sarcină nouă.

Dumitru Mircea a confecționat o garnitură complectă de bucătărie. Un dormitor compus din: studio, masă de lucru și toaletă — a fost lucrat de Mihai Zănescu și Dumitru Slovan. Cu sprijinul inginerului Mihai Buzea și al coordonatorului Radu Tîrșă s-a realizat o garnitură complectă de cameră.

Toate aceste mobile au fost expuse într-o casă construită tot din plăci aglomerate care se găsește acum în calea Victoriei din București.

Acesta este doar începutul. Să aruncăm o privire în viitor. Din rumegușul, talașul și deșeurile provenite numai de la întreprinderile din Capitală se pot lucra mii de garnituri de mobilă cît și nenumărate locuințe trainice și ieftine.

Corespondent
ALEXANDRU NEGREA

30 de ani de la moartea lui D. Furmanov

Un luptător cu arma și condeiul

Cînd vorbești despre Dmitri Andreevici Furmanov — scriitorul și luptătorul comunist — e aproape imposibil să desparți aceste două noțiuni, atît de strîns se împletesc. In scurta lui viață, Furmanov a rămas credincios năzuinței exprimate într-un moment hotărîtor al drumului său: „Am intrat în Partidul Bolșevic. Mă simt renăscut... Nu mi-a rămas decît setea nemăsurată de a-mi închina întreaga putere de muncă cauzei Revoluției".

Intr-adevăr, Furmanov a dăruit totul acestei cauze sfinte. Tînărul revoluționar devine la 25 ani, membru în Sovietul de deputați ai muncitorilor și soldaților din oraș, apoi locțiitor al președintelui Comitetului Executiv al Sovietului. Comisar politic al diviziei lui Ceapaev, ia parte, alături de el la luptele grele duse împotriva cazacilor albi. Apoi, Partidul îi încredințează o nouă misiune — îl numește șef al Direcției Politice a frontului din Turkestan.

Opera sa literară, căreia i s-a consacrat cu pasiune cu cîțiva ani înainte de moarte, a constituit pentru el un nou post de luptă. De aci dădea viață unor minunate pagini ale glorioasei epopei a războiului civil. Din acest post combătea, cu intransigența care l-a caracterizat întotdeauna, tot ce era potrivnic tinerei literaturi sovietice, pe atunci încă în formare, apărînd linia leninistă în artă și bogata moștenire a clasicilor.

Cine ar putea uita chipul neînfricatului erou al războiului civil — legendarul Ceapaev? Fantezia poporului l-a înconjurat cu o aureolă aproape supranaturală, a țesut despre el nenumărate povestiri-legende. Dar cartea lui Furmanov a adus în fața contemporanilor pe adevăratul Ceapaev, fără a știrbi nimic din complexitatea lui. Precizia istoricului și măiestria povestitorului s-au îmbinat în crearea acestei figuri originale, întruchipare a curajului și vitejiei omului rus. Alegînd calea cea mai grea în zugrăvirea portretului lui Ceapaev — descrierea lui așa cum era în realitate, cum l-a cunoscut comisarul său politic (autorul însuși, prezentat în carte sub numele de Clîcikov) — Furmanov a arătat rădăcinile istorice ale apariției eroului său. Cartea spulberă miturile care-l înzestrau pe Ceapaev cu însușiri nemaiîntîlnite și care îi atribuiau întreaga glorie a isprăvilor săvîrșite de divizia sa, trecînd sub tăcere meritele atîtor eroi anonimi. Și cu toate acestea, chipul viteazului și talentatului comandant nu pierde nimic din farmecul său, el îți rămîne în minte nespus de viu, de real, demonstrînd triumful scriitorului care nu a încercat să ocolească adevărul vieții.

Dar a considera că la aceasta se reduce aportul lui Furmanov în literatura sovietică, în formarea realismului socialist, ar însemna să înțelegem prea puțin din opera sa. Opera aceasta transmite mesajul unui scriitor care a cunoscut profund viața epocii lui, care a înțeles că oglindind-o în toată multilateralitatea ei, slujește cauzei apărate în timpul războiului cu arma în mînă. Așa sînt paginile povestirii „Răzvrătirea", care, sub forma unei relatări sobre, fără literaturizare inutilă, aduc în fața noastră un episod dramatic al războiului civil, trăit de autorul însuși. Un grup de comuniști devotați — printre care Furmanov, împuternicit special al frontului din Turkestan — muncesc pentru consolidarea Puterii Sovietice, într-o îndepărtată regiune din Asia Centrală, în condiții care apar neobișnuit de grele, chiar pentru anii aceia de mari încercări.

„Răzvrătirea" ne face cunoștință cu acel erou al lui Furmanov — același pe care l-am întîlnit în „Ceapaev" sub numele de Clîcikov — pe care nu l-a pus în centrul nici unei opere, dar al cărui portret moral se închegă din nenumărate trăsături în însăși desfășurarea acțiunii. Acesta este comunistul care s-a contopit pe de-a întregul cu cauza sa, care în numele țelului, printr-o uriașă încordare a voinței, a tuturor facultăților sale, izbutește să domine împrejurările și pe sine însuși.

Eroul din „Răzvrătirea" înfruntă la întrunire mulțimea furibundă a soldaților rebeli, setoși de sînge, care nu așteaptă decît un cuvînt imprudent al oratorului ca să se năpustească asupra lui. Nu o cutezanță nebunească îl împinge la aceasta, ci conștiința că trebuie să lupte pînă în ultima clipă, să încerce tot ce e omenește posibil. Iar „cînd nu mai ajută nici un fel de măsuri și de mijloace, cînd toate au fost încercate, supuse la probă, dar au rămas fără rezultat, atunci dă-te jos de pe tribună... dă-te jos cu același curaj, cu care te-ai suit. **De ești sortit pieirii, asta înseamnă că trebuie s-o primești într-un chip cît mai frumos. Pierind sub izbituri de pumn și de paturi de armă, să mori ca un agitator! Să mori în așa chip ca și moartea ta să aducă un folos!"** Așa gîndește împuternicitul trimis să ducă tratative cu răzvrătiții, pentru a cîștiga timp pînă la sosirea ajutorului, așa gîndesc tovarășii lui, mănunchiul de bolșevici care continuă să muncească, după zile și nopți de nesomn, în sediul amenințat să fie atacat de rebeli. Nu ne mai mirăm că oratorul, sleit de puteri, istovit de încordarea nervoasă, izbutește să stăpînească masa furioasă — aceasta e victoria tenacității și abnegației luptătorului comunist, înarmat cu conștiința țelului suprem, pe care e gata să-l slujească și în clipa cînd se desparte de viață.

Il regăsim în acest portret pe Furmanov însuși, despre care marele scriitor sovietic Serafimovici spunea că a fost același în munca de partid, în anii de luptă ai războiului civil, și cu pana în mînă. Sever cu sine însuși, scriitorul care dăduse o operă minunată ca „Ceapaev", nota după apariția ei: „Cartea a apărut, dar trebuie să fiu neobișnuit de prevăzător, de atent față de ceea ce va urma; **nu trebuie să mă las amețit de laude..."** Ce exemplu pentru tinerii scriitori reprezintă exigența lui Furmanov, bucuria cu care primea observațiile critice ale lui Gorki, atenția cu care-i urma sfaturile.

Pe mormîntul scriitorului decedat la 35 de ani sînt gravate o armă și o carte. Așa a rămas Furmanov în amintirea generațiilor din patria sa, a cititorilor săi de pretutindeni — ostaș și cronicar al revoluției, fiu destoinic al marelui partid căruia i-a închinat viața și opera sa.

FELICIA DAN

Posibilități de creștere a productivității muncii cu tractoarele

Două semănători la un tractor

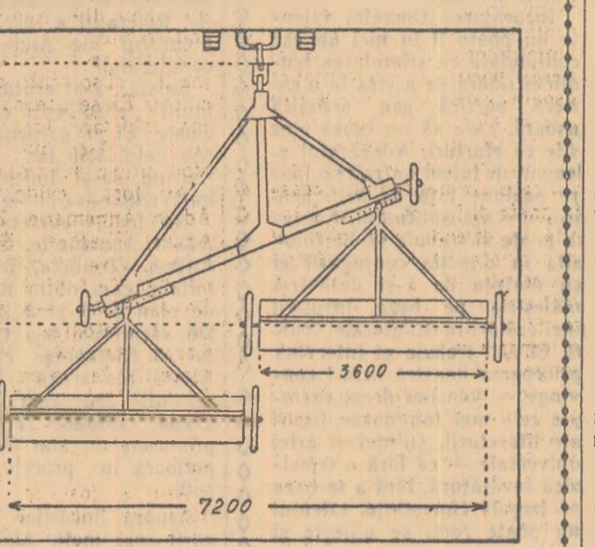
Continuăm seria indicațiilor despre folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor în campania de primăvară cu un articol despre cuplarea a două semănători la un tractor, scris de ing. C. Balaci, cercetător științific la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

★

Una dintre cele mai importante condiții pe care le cere însămînțatul de primăvară este executarea lui la timpul cel mai potrivit. Deseori însă, condițiile naturale limitează foarte mult acest timp, astfel încît însămînțatul trebuie isprăvit într-un termen extrem de scurt. De aceea, agregatele folosite la însămînțări trebuie să asigure obținerea unei productivități maxime.

Agregatul format dintr-un tractor K.D.-35 — sau unul de aceeași putere — și o semănătoare I.A.R.-511 nu asigură productivitatea de care avem nevoie. In același timp, el nu este nici economic — nu acoperă nici jumătate din întreaga forță de tracțiune, la puterea maximă, a tractorului.

Experiențele făcute de I.C.M.E.A. au dovedit că pentru grăbirea însămînțărilor și exploatarea economică a tractorului K.D.-35 este necesar să se lucreze cu un agregat format dintr-un tractor și două semănători I.A.R.-511, remorcate printr-un dispozitiv de cuplare oblic. Acest dispozitiv asigură stabilitatea perfectă a celor două semănători în timpul lucrului și dă posibilitatea să se regleze bine lățimea de lucru.

Un tractor K.D.-35 sau K.D.P.-35 poate lucra în agregat cu două semănători I.A.R.-511, în viteza a III-a sau a IV-a. Forța de tracțiune a tractorului este folosită în proporție de aproximativ 90 la sută și, în același timp, consumul de combustibil pe fiecare hectar scade cu 57 la sută.

Lucrînd cu un astfel de agregat, tractoristul Tiu Marin de la S.M.T. Dorobanțu, regiunea Constanța, a însămînțat în toamna anului 1954 cîte 35 hectare pe schimb, iar în 1955 — cîte 38 hectare, depășindu-și astfel norma cu peste 200 la sută. Tractoristul Marcu Traian de la același S.M.T., lucrînd cu două semănători cuplate la tractor, a primit în luna octombrie 1955 un salariu de 3.401 lei.

S-a deschis o parașută

„Sportul celor curajoși" — așa obișnuiește să fie numit parașutismul — sportul celor care părăsind în aer pasărea de oțel, se avîntă pentru cîteva minute să cucerească văzduhul.

O temeinică pregătire fizică, respectarea indicațiilor instructorilor, pregătiri de lansare superioară, iată cîteva din bagajele care trebuie să-l însoțească în drumul său pe un tînăr parașutist.

Acum, după ce toate acestea au fost puse la punct, parașutiștii își verifică pentru ultima dară parașutele, se echipează sub privirile atente ale instructorului (fotografia 1).

După ce aeronava a luat înălțimea necesară, iată-i pe prietenii noștri așteptînd clipa saltului. Acești entuziaști ai salturilor în văzduh încearcă acum primele clipe ale satisfacției, dar și ale emoției firești (fotografia nr. 2).

...Dar ei nu sînt decît la începutul acestui drum...

Și, în sfîrșit, a venit clipa cînd trebuie să părăsești postamentul de sub picioare și să pășești afară (fotografia nr. 3).

Punctul negru care s-a desprins de cîteva clipe de pe aeronavă se îndreaptă vertiginos spre pămînt. Acum avionul e departe.

Deodată, pe fondul azuriu al cerului a răsărit o ciupercă violetă. Parașuta s-a deschis și plutind lin se îndreaptă acum spre pămînt (fotografia nr. 4).

Și pe voi — dragi cititori — cercurile de parașutism ale A.V.S.A.P. vă așteaptă să vă oțeliți trupul, dezvoltîndu-vă curajul, și să contribuiți prin aceasta la întărirea capacității de apărare a patriei noastre.

PREFABRICATELE ÎN CONSTRUCȚII

Directivele Congresului partidului arată că volumul construcțiilor va trebui să crească în cel de al doilea cincinal.

In acest scop se vor crea condițiile pentru industrializarea largă a construcțiilor, dîndu-se din ce în ce mai mult caracter de montaj șantierelor de construcții prin generalizarea folosirii prefabricatelor din beton.

In anul 1955, fabrica noastră a dat mari cantități de produse, depășind sarcinile de plan cu 20 la sută

Perspectivele noastre de viitor sînt și mai bune. Este prevăzut ca pînă în anul 1960, volumul producției globale a fabricii să crească pînă la 21.000 tone elemente prefabricate pe an.

Această sarcină ne-a impus ca încă de la începutul acestui an să luăm o serie de măsuri pentru asigurarea progresului tehnic. Și în prezent sînt multe de făcut în acest domeniu. Cei care ne vizitează fabrica, pot vedea că ea este în plină creștere și are aspectul unui șantier de construcții. Pentru anii cincinalului sînt prevăzute fonduri mari de investiții, din care numai pe anul 1956 se vor investi 17 milioane lei Aceste fonduri vor permite, printre altele, construirea unei noi hale pentru precomprimate și dotarea ei cu utilaje perfecționate mecanizarea atelierului de fierărie, construirea unui depozit modern de produse finite etc.

Este știut că executarea în serii mari a prefabricatelor poate asigura mărirea productivității muncii, organizarea mai bună a procesului tehnologic și reducerea consumului de materii prime.

Ținîndu-se seama de aceasta, s-a început profilarea producției întreprinderii. Dacă anul trecut am produs 233 tipare de elemente prefabricate, în prezent prin profilare am reușit să începem producția în serii mari la 6 categorii de piese.

Lucrările de investiții, prin crearea spațiului industrial necesar și înzestrarea fabricii cu utilaje noi, vor permite organizarea justă a procesului tehnologic, atrăgînd după sine creșterea productivității muncii. Pe lîngă liniile tehnologice existente vor mai lua ființă încă alte două linii la care aproape toate muncile vor fi mecanizate. Pe una din ele se vor produce elementele precomprimate, iar pe cealaltă blocurile de zidărie.

Pînă acum am avut două linii unde se lucra la blocurile de zidărie. S-au luat măsuri pentru reorganizarea lor. Piesele vor fi confecționate la două prese. Manipularea manuală a pieselor va fi înlăturată. Pe viitor acest produs va trece prin etuvare, iar transportul se va face cu ajutorul unei benzi. Această măsură va dubla producția pe același spațiu industrial.

Recent s-a terminat o nouă construcție: centrala termică, care va fi dotată cu 5 cazane. Primul cazan a și intrat în funcție, iar pînă la toamnă centrala va da cantitățile necesare de abur pentru etuvarea pieselor. Cu ajutorul aburului, piesele vor putea fi scoase din cofraj în aproximativ 24 de ore.

Va fi construită o nouă hală pentru confecționarea armăturilor, care va fi dotată cu utilaj modern.

Un lucru nou în fabrica noastră este înlocuirea materialelor lemnoase la cofrajele în care se toarnă piesele. Sectorul mecanic a și început să confecționeze cofrajele metalice Este prevăzut ca 80 la sută din piese să fie turnate în asemenea forme, iar mai tîrziu cofrajul de lemn să fie înlăturat definitiv.

Cofrajele metalice pot fi folosite de mai multe ori și duc atît la creșterea productivității muncii, cît și la reducerea prețului de cost.

Dacă pînă în prezent am mai avut de furcă cu calitatea produselor noastre, anul acesta s-au luat măsuri pentru organizarea minuțioasă a serviciului de control tehnic. Ele vor duce la îmbunătățirea calității produselor noastre și vor asigura controlul producției de la primele operații pînă la finisare.

In vederea măririi rezistenței elementelor prefabricate din beton se studiază înlocuirea oțelului pentru armături, care a fost folosit pînă în prezent, cu oțel beton special torsionat, care are o rezistență mai mare.

In întreprinderea noastră, numai anul trecut au fost realizate prin inovații diferite raționalizări și perfecționări tehnice, economii în valoare de 632.025 lei. Printre inovatorii fruntași tineri și vîrstnici se află și lăcătușul Nicolae Pop Stoica. Prin propunerea sa — un nou tip de matriță pentru confecționarea blocurilor de zidărie — productivitatea muncii a crescut cu 50 la sută la acest sortiment. O serie de inovații sînt acum generalizate în procesul de producție Comunistul Toma Boroș și brigadierul Moise Dumitrescu au propus introducerea unei mașini aplicate la „Progresul"-București. Ea servește la descolăcirea, îndreptarea și tăierea oțelului de armătură. In prezent, cu ajutorul acestei mașini a fost redus timpul la aceste operații de la 2 ore la 56 minute pentru fiecare 100 kilograme armătură. Lopata mecanică pentru descărcarea balastului din vagoane este o altă inovație generalizată. Inainte, această muncă se executa de către 4 oameni, iar în prezent de către un singur om.

Dovada preocupării generale pentru introducerea perfecționărilor și inovațiilor este și faptul că la concursul de inovații pe ramură cabinetul nostru tehnic a obținut locul III pe țară. Acum, colectivul cabinetului tehnic a studiat noi teme de inovații, care se vor recomanda tuturor muncitorilor și tehnicienilor din întreprindere. Intre obiectivele viitoarelor inovații sînt următoarele: automatizarea deschiderii ușilor glisante de la hala de fabricație, mecanizarea lucrărilor de precomprimate. De asemenea, în viitor, în atenția noastră va sta studierea și aplicarea metodelor din documentația sovietică și folosirea pe scară largă a dispozitivelor inovatorilor sovietici Zancev și Burin.

Tinerii tehnicieni ai întreprinderii noastre vor sprijini continuu acțiunea și vor lupta ei înșiși pentru sporirea producției de prefabricate cu ajutorul perfecționărilor tehnice, al inovațiilor, al noilor procese tehnologice.

Inginer IRINA MARCU
Șeful serviciului tehnic
I.P.E.C. — Orașul Stalin

Se dezvoltă gospodăria colectivă — crește numărul membrilor săi

S-au împlinit anul acesta 4 ani de la înființarea gospodăriei agricole colective „Kirov" din comuna Țăndărei, raionul Fetești.

In acești ani colectiviștii s-au convins din propria lor experiență că numai muncind pămîntul după agrotehnica înaintată, planificînd chibzuit producția, respectînd prevederile statutului, organizînd bine munca vor putea smulge pămîntului bogățiile ce le ascunde în sînul său.

E drept, la început colectiviștii erau săraci. Cu ce să începi mai întîi ? In afară de pămînt, colectiviștii aduseseră în gospodărie doar 3 scroafe și o singură vacă. Toate cele 242 familii au venit în gospodărie cu 60 perechi de cai, iar aceasta era prea puțin. Lipseau adăposturile necesare. Deci problema construcțiilor și a sporirii numărului de animale a căpătat chiar de atunci o importanță mare.

Dar toate acestea nu puteau fi rezolvate altfel, decît prin mărirea producției la hectar și a averii obștești. Pentru aceasta, colectiviștii au folosit ajutorul prețios al S.M.T.-ului Țăndărei, contractînd cu el, din an în an, un volum tot mai mare de lucrări. De un mare folos le-a fost colectiviștilor și ajutorul ce li s-a dat atît de către tehnicienii de la S.M.T., de cei de la secția agricolă raională, cît și de inginerul agronom al gospodăriei. Așa se explică faptul că producția agricolă a gospodăriei a fost în fiecare an mai mare față de anii precedenți și superioară producției medii pe comună. Realizările acestei gospodării pot fi oglindite cel mai bine comparînd pe ani, producția medie la principalele culturi :

Cultura	1952	1953	1954	1955
grîu	750 kg.	1750 kg.	1850 kg.	1755 kg.
porumb	1500 kg.	2150 kg.	2900 kg.	3910 kg.

Din pricina ploilor, recoltarea grîului în anul trecut a înregistrat unele întîrzieri datorită cărora colectiviștii au cules numai 1755 kg. la hectar, deși recolta în lan promitea mai mult.

Cu toate acestea, producția obținută de gospodărie a întrecut cu mult pe aceea din sectorul individual.

La aceste realizări și-au adus contribuția toți colectiviștii. Ele sînt rod în primul rînd al strădaniei celor mai buni colectiviști din gospodărie, printre care trebuie amintiți comuniștii : Ion F. Șerban, Manda Dragu, Ioana Sava și a utemiștilor Stan Zaharia, Tudorel Oprea, Alexandru Constanda, Lintiș Costea, Catrina Cioară, Maria Gîlea și a altora.

In activitatea lor, colectiviștii au avut de învins o seamă de greutăți. Una din ele a ieșit la iveală mai ales cînd s-a pus problema măririi numărului de animale ale gospodăriei. „Dar la ce să ne grăbim ?" spuneau unii colectiviști mai șovăielnici. Acum unii dintre acei colectiviști își mai amintesc cuvintele președintelui gospodăriei, tovarășul Gheorghe Constanda, la una din adunările generale din 1953, cînd se discuta această problemă.

„Cum puteți să vă închipuiți o gospodărie atît de mare ca a noastră — le-a spus atunci președintele — fără animale și păsări ? Eu cred că o astfel de gospodărie fără vite și păsări e la fel ca un pom frumos, dar care nu dă fructe, iar fructele astea noi trebuie să le culegem".

Cuvintele comunistului aveau în ele mult adevăr — povestește colectivistul Trandafir Cioară. Ele au devenit cu timpul fapte. Și aceste fapte sînt grăitoare.

Tabelul de mai jos oglindește pe deplin străduințele colectiviștilor în această privință :

Felul animalelor	1952	1955
oi	—	754
porci	8	40
vaci	1	14
cai	120	161

Pe lîngă aceste animale sectorul zootehnic al gospodăriei mai numără în prezent și un număr de 400 de păsări și 43 colonii de albine.

Dar sporirea numărului de animale și păsări ar fi fost cu neputință fără asigurarea adăposturilor necesare. La acest lucru s-au gîndit și colectiviștii, de la început. Pe atunci, posibilitățile gospodăriei erau încă mici și nu puteau face față volumului mare de construcții ce se cereau în gospodărie. In sprijinul lor a venit statul, acordîndu-le credite pe termen lung. Astfel au reușit colectiviștii să ridice cele două grajduri de animale cu o capacitate de 90 capete fiecare, o maternitate de scroafe și o crescătorie de porci, avînd amîndouă o capacitate de 150 capete. De asemenea, colectiviștii au mai construit un padoc pentru 1200 păsări, o remiză pentru adăpostitul mașinilor agricole și un șopron pentru uneltele agricole.

Pentru a acoperi cheltuielile, colectiviștii au dat o mare atenție extinderii unor culturi de mare rentabilitate ca orezul și zarzavaturile. Bunăoară, orezăria gospodăriei a fost mărită de la 80 ha la 120, iar suprafețele culturilor de legume și zarzavaturi s-au mărit de la 12 ha la 36.

Totodată, prin efectuarea unui număr mai mare de lucrări cu mașinile S.M.T.-ului, a scăzut simțitor costul muncilor agricole, ceea ce a dus la creșterea veniturilor obținute.

Sînt grăitoare în această privință următoarele exemple : pentru recoltatul și căratul la arie a unui hectar de grîu s-a plătit anul trecut în sectorul individual 360 lei, în vreme ce pentru aceleași munci efectuate de către S.M.T. cu combina — inclusiv treieratul — gospodăria colectivă a plătit în natură produse însumînd 157.50 lei.

Așa se explică faptul că valoarea veniturilor anuale ale gospodăriei a atins cifra de 1.153.000 lei, devenind astfel gospodărie milionară. Din aceste venituri, colectiviștii și-au achitat aproape toate datoriile către stat și au reușit să dezvolte simțitor parcul de mașini și unelte ale gospodăriei. Acum ei au și un autocamion „Molotov".

Despre foloasele măririi averii obștești îți poate vorbi fiecare colectivist din gospodărie.

Iată un tablou convingător al veniturilor colectiviștilor pentru fiecare zi-muncă la principalele produse.

Felul produsului	1952	1953	1954	1955
grîu	2 kg.	7,600 kg.	7,300 kg.	5,500 kg.
porumb	4 kg.	7,300	7,200 kg.	8 kg.
legume	0,500 kg.	1,5 kg.	2,000 kg.	2,000 kg.
furaje	5 kg.	7 kg.	10 kg.	15 kg.

Pe lîngă aceste produse, colectiviștii au mai primit de la gospodăria colectivă pentru fiecare zi-muncă cîte 5 lei în 1954 și 6 lei în 1955.

Pentru a oglindi creșterea bunei stări în gospodăria colectivă mai trebuie amintit și faptul că un număr de 35 colectiviști și-au ridicat case noi, iar peste 90 și-au cumpărat aparate de radio. Cea mai mare parte din numărul colectiviștilor au cîte o vacă cu lapte, toți au curțile pline de păsări și cîte un porc sau doi.

Oricare tînăr țăran muncitor cu gospodărie individuală poate jindui după veniturile tînărului colectivist Răducanu M. Dinu. Pentru cele 350 zile-muncă făcute în anul 1955, el a primit peste 2.800 kg. porumb, 1925 kg. grîu, 153 kg. floarea-soarelui, 768 kg. legume și zarzavaturi, 385 kg pepeni, 7,700 kg. brînză, 7,700 kg. fasole, 5700 kg furaje și 2100 lei.

Pînă să se căsătorească cu tînăra colectivistă Rica G. Tudor, tînărul necolectivist Ion Moldoveanu era muncit de multe gînduri. Deși o iubea pe Rica era convins că nu se vor putea căsători ; ea fiind colectivistă desigur că nu are nici o zestre. Cu ce să-și întemeieze un cămin ? Numai cu ce avea el ? Era prea puțin ! In cele din urmă, Ion Moldoveanu se hotărîse să renunțe la căsătorie.

Intr-una din zile, tînărul Ion Moldoveanu se abătu pe la Rica. De data aceasta tînăra găsise momentul cel mai nimerit să-i arate cu cît își mărise ea zestrea de cînd se înscrisese în gospodărie.

Din ziua aceea, îndoielile lui Moldoveanu s-au risipit definitiv. După scurtă vreme țăranii muncitori din sat au sărbătorit nunta lor. Acum, printre tinerii colectiviști se numără și Ion Moldoveanu.

Dar asemenea fapt nu constituie un caz izolat. Pînă acum, 15 tineri și tinere din gospodărie s-au căsătorit cu băieți și fete din afara gospodăriei, atrăgîndu-i în colectivă.

Faptul că gospodăria colectivă se dezvoltă și asigură în felul acesta posibilități pentru creșterea bunei stări a colectiviștilor este un lucru cunoscut de țăranii muncitori.

Numai după ce au văzut cu ochii foloasele pe care le pot avea în gospodărie, în patru ani, celor 242 de familii înscrise în 1952 li s-au adăugat încă 130 de familii. Suprafața gospodăriei a crescut de la 800 ha cîte erau în 1952, la 1450 ha.

Colectiviștii sînt însă convinși că doar faptele și succesele lor în sine nu sînt suficiente pentru atragerea de noi țărani muncitori în gospodărie; că este nevoie să desfășoare totodată și o temeinică muncă de convingere, de la om la om. Tocmai pentru aceasta, din primele zile ale anului 1956, echipe formate dintre cei mai buni colectiviști, cu ajutorul muncitorilor de la S.M.T., desfășoară o temeinică activitate în rîndul țăranilor muncitori.

Munca lor a dat roade chiar din primele zile. Numai în luna ianuarie au mai cerut să fie primiți în gospodăria colectivă un număr de 33 țărani muncitori.

Colectiviștii din Țăndărei consideră că sarcina lor principală este aceea de a atrage pe toți țăranii cu gospodării mici și mijlocii în gospodăria lor colectivă.

P. LUNGU

Manifestări în cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului

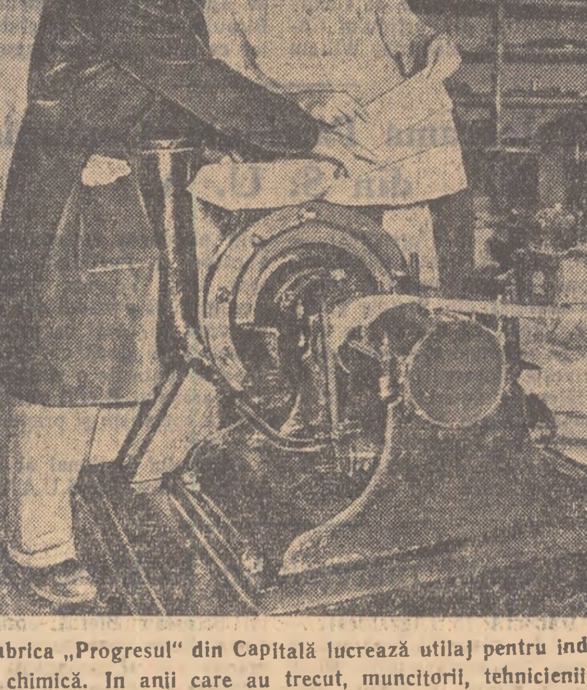
Programul Casei de cultură a sindicatelor din Capitală cuprinde între 15 martie și 1 aprilie manifestări interesante printre care cele mai importante sînt consacrate Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Vineri 16 martie, în cadrul unei asemenea manifestări pentru tinerii muncitori și studenți, vor fi evocate figurile eroilor utecişti Bernat Andrei și Lazăr Grünberg. Joi 22 martie, studenți de peste hotare, care învață în țara noastră vor participa la jurnalul vorbit cu tema „Viața și lupta comsomoliștilor, exemplu de muncă și luptă pentru tineretul lumii". Vineri 23 martie, maestrul Mihail Sadoveanu se va întîlni cu tinerii săi cititori în cadrul unei seri literare. Cu acest prilej, criticul D. Micu va vorbi despre „Opera lui Mihail Sadoveanu, oglinda vieții poporului". Tot în Săptămîna Mondială a Tineretului vor avea loc o seară închinată tineretului (sîmbătă 24 martie), și „Ziua sportului" (luni 26 martie).

Programul mai prevede seri literare, spectacole prezentate de formațiile artistice ale Casei de cultură în cadrul concursului cercurilor artistice de amatori.

INFORMAȚIE

Răspunzînd invitației Ministerului Culturii al U.R.S.S. joi la amiază a plecat în Uniunea Sovietică o delegație condusă de tov. Constanța Crăciun, ministrul Culturii. Delegația, din care fac parte lucrători ai Ministerului Culturii, va studia în U.R.S.S. activitatea din diverse domenii ale culturii sovietice.

Fabrica „Progresul" din Capitală lucrează utilaj pentru industria chimică. In anii care au trecut, muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii „Progresul" au obținut succese însemnate în producerea unor utilaje necesare industriei noastre chimice.

Prin introducerea tehnicii noi, productivitatea muncii a crescut în prima lună a acestui an cu 80 la sută față de luna ianuarie a anului trecut.

In fotografie : șeful de secție Virgil Săvulescu și șeful de echipă Ioan Nimoară cercetează proiectul de fabricație a primei mori coloidale.

Lucrările celei de a 6-a plenare a C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

— Cuvîntarea tovarășului Tito —

BELGRAD 15 (Agerpres). — Deschizînd la 13 martie cea de a 6-a plenară a Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, tov. Tito, secretarul general al C.C. a vorbit în cuvîntarea sa despre rezultatele pozitive ale muncii comuniștilor și despre anumite fenomene negative care trebuie înlăturate. El a subliniat că Iugoslavia a obținut mari succese în toate domeniile.

Tov. Tito a spus că actuala plenară a C.C. a fost convocată pentru examinarea unor probleme importante ale muncii comuniștilor, în general, și ale muncii cu tineretul, în special.

Cu tineretul nostru, a spus Tito, lucrurile nu stau strălucit. Tineretul nostru și-a cîștigat un mare prestigiu în anii războiului, datorită faptului că partidul nostru comunist a condus tineretul, i-a arătat calea, a avut controlul asupra lui și l-a educat neîncetat.

Ulterior însă — a spus Tito — noi am cam scăpat din mîini tineretul nostru. I-am permis să se dezvolte cum a vrut. Sarcinile tineretului au fost trasate nejust iar tineretul a încetat să mai acționeze ca o forță politică, ca un factor politic în viața socială. Firește, că toate acestea au dus la urmări negative și avem în prezent exemple (pe lîngă anumite rezultate pozitive obținute și în această perioadă a activității tineretului) din care se constată că de noi s-a îndepărtat o anumită parte a tineretului cu care ne mîndream în perioada cînd lucra pe șantierele de muncă și care, dacă ne putem exprima așa, era purtătoarea ideii socialiste la sate.

Acești tineri s-au îndepărtat de noi nu ca o urmare a diferitelor măsuri aplicate de noi la sate, ca de pildă impozitele și altele. Este limpede că ei au fost influențați de mediul în care trăiau, deoarece părinții, rudele și alții le transmiteau nemulțumirea lor provocată de anumite măsuri. Acești tineri s-au îndepărtat de noi și datorită faptului că nu li s-a explicat suficient și la timp ceea ce se petrece la noi și ce trebuie făcut. Noi am fi trebuit să explicăm toate acestea mai bine, tocmai acestei părți a tineretului. Dar am vorbit prea puțin cu ei despre greutățile noastre de zi de zi, după cum i-am vorbit mult prea puțin despre succesele noastre și perspectivele dezvoltării noastre.

Se spune, a spus în încheiere Tito, că succesele pe care le obținem și fenomenele sociale de zi cu zi care se produc la noi reprezintă unul din principalele elemente care fac ca tineretul nostru să devină treptat un vrednic constructor al societății noastre, schimbul nostru de mîine. Eu cred că aceasta este o greșeală. Sarcina cea mai grea, dar și cea mai nobilă, a fiecărui comunist și a Uniunii Comuniștilor în ansamblu, este de a suda cît mai strîns tineretul nostru, de a-i da o educație socialistă justă, de a lupta pentru el. Sarcina noastră este de a-l sustrage diferitelor influențe străine socialismului, de a-l smulge din mîinile diferitelor elemente reacționare, de a-l apăra împotriva diferitelor idei și influențe occidentale negative care pătrund în viața noastră socială. Intr-un cuvînt, noi trebuie să apărăm cu vigilență tineretul nostru, iar pentru aceasta este necesar nu numai ca conducerea tineretului să fie la înălțime, ci și ca Uniunea Comuniștilor să fie la înălțime din acest punct de vedere, pentru ca această activitate să se desfășoare așa cum trebuie.

In ultimii ani s-a observat că atît tinerii cît și o anumită parte dintre comuniști se apără oarecum cu sfială împotriva atacurilor reacțiunii și a diferitelor idei străine. Există și cazuri cînd comuniștii nu pot spune nici măcar o vorbă împotriva unui reacționar sau mic burghez, care critică nejust și pe nedrept sau care calomniază sistemul nostru sau măsurile luate de noi. Eu cred că rolul comunistului în apărarea cuceririlor noastre revoluționare și a dezvoltării noastre continue este acum la fel de actual ca acum 6 sau 10 ani. Din acest punct de vedere comuniștii trebuie să fie la înălțime. In uzine, fabrici, în instituții, comuniștii trebuie să fie cei care conduc, cei care imprimă linia principală, care dau tonul principal în activitatea și dezvoltarea întreprinderii sau instituției.

Problemele actuale ale Uniunii Comuniștilor

— Raportul tovarășului A. Rankovici —

Tov. A. Rankovici, care la Plenară a prezentat raportul „Problemele actuale ale Uniunii Comuniștilor", a arătat că practica ultimilor ani a confirmat justețea hotărîrilor celui de al 6-lea Congres al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia care a avut loc la Zagreb în toamna anului 1952. Sarcinile membrilor Uniunii se bazează pe principiul adoptat la acel Congres, potrivit căruia Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia nu este și nu poate fi un conducător operativ direct, nu poate fi o organizație care dă dispoziții în viața economică, de stat și socială. Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia acționează și obține adoptarea liniei sale prin politica sa, prin influența sa ideologică și, în primul rînd, prin convingere. In activitatea lor, organizațiile Uniunii și-au dus munca politică prin intermediul organizațiilor de masă și obștești, precum și al organelor de conducere obștească.

Tov Rankovici a menționat că conducerea obștească a cuprins toate ramurile principale ale vieții sociale și a devenit o forță motrice a vastei inițiative a maselor de oameni ai muncii. Raportorul a subliniat că formele de organizare și metodele de muncă ale Uniunii Comuniștilor trebuie dezvoltate mai departe pentru a se asigura influența politică a comuniștilor asupra activității și dezvoltării organelor de conducere obștească.

Referindu-se la problemele muncii cu tineretul, Rankovici s-a pronunțat pentru o participare mai intensă a tineretului la activitatea organelor de conducere muncitorească și a altor organizații. Uniunea Comuniștilor trebuie să acorde muncii cu tineretul o atenție mult mai mare decît pînă acum. In prezent se numără 72.800 de comuniști tineri care sînt membri ai organizațiilor Tineretului Popular.

Relevînd importanța educației ideologice-politice, Rankovici a subliniat că creșterea ideologică este condiția necesară și fundamentală a succesului activității politice a comuniștilor. Rankovici a arătat că în noile condiții sînt pe deplin posibile manifestările diferitelor tendințe anti-sociale din partea rămășițelor reacționare ale burgheziei, precum și manifestări a diferitelor vederi înapoiate.

De asemenea, trebuie dusă lupta pentru lichidarea rămășițelor birocratismului, dogmatismului, trebuie lichidată rezistența lor atît în practică, cît și în conștiința oamenilor.

Rankovici a spus că lupta ideologică poate fi încununată cu succes numai dacă gîndirea marxistă reflectă dezvoltarea reală a țării și răspunde la întrebările puse de această dezvoltare. Altminteri, lupta ideologică va fi dogmatică, nemarxistă.

In încheiere, Rankovici a arătat că la sfîrșitul anului 1955 Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia număra 6[illegible]4.806 membri. In anul 1955 au fost primiți 24.889 membri noi și au fost excluse 34.181 persoane. Au fost primiți 9.057 de muncitori, adică 36,29 la sută din numărul total al celor primiți în Uniunea Comuniștilor. Totuși numărul muncitorilor primiți în Uniunea Comuniștilor este inferior posibilităților reale, deoarece există toate condițiile pentru a spori acest număr, mai ales dacă se ia în considerație spiritul tot mai activ manifestat de muncitori în organele de autoconducere.

Raportorul s-a ocupat apoi de greșelile făcute cu prilejul excluderilor din Uniunea Comuniștilor.

Munca cu tineretul

— Raportul tovarășului P. Stambolici —

La 14 martie, la plenara Comitetului Central a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, P. Stambolici — membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor — a prezentat raportul „Munca cu tineretul". El a declarat că organizația unică de tineret a Iugoslaviei „Tineretul popular" este cea mai importantă organizație care desfășoară o muncă educativă în rîndurile tineretului. Ea numără 1.175.000 membri.

In ultimii ani — a spus Stambolici — această organizație a desfășurat o vastă activitate cultural-educativă, sportivă și socială în rîndurile tineretului. Stambolici a arătat totodată că una din laturile slabe în activitatea organizației „Tineretul popular" o constituie lipsurile în munca politică și ideologică. Stambolici a subliniat că în actualele condiții rolul comuniștilor în educarea socialistă a tineretului are o importanță primordială, procesul de educare a tineretului se complică în prezent prin faptul că perioada de trecere se caracterizează printr-o luptă extrem de ascuțită între elementul vechi care se opune cu îndîrjire dispariției sale și cel nou care își croiește drumul cu tot mai multă tărie. Participarea tineretului la cele mai mari evenimente sociale ale vieții de azi a țării este cel mai important element al educării lui în general.

Vorbind despre particularitățile caracteristice ale tinerei generații, Stambolici a arătat cîteva tendințe pozitive și negative. Se poate constata fără îndoială, a spus el, că majoritatea tinerilor sînt de acord cu orientarea socialistă în dezvoltarea țării, deoarece în aceasta ei văd o garanție a traducerii în viață a aspirațiilor lor. Printre tineri, inclusiv cei aparținînd minorităților naționale, se constată mai puține urme de șovinism și naționalism îngust. Sentimentul patriotismului este dezvoltat. Caracteristic este că tinerii se interesează de problemele sociale actuale, de noile realizări ale științei, de literatură, cinematograf, teatru și sport. Totuși — a spus Stambolici — există o parte a tineretului care nu înțelege datoria sa obștească, nu înțelege greutățile cu care Iugoslavia se lovește zi de zi și are o atitudine superficială și lipsită de grijă față de obligațiile sale obștești, de învățătură și de specializare. Acolo unde organizațiile de tineret neglijează munca politică se constată cazuri de apolitism și atitudine indiferentă față de actualele fenomene sociale.

Dacă, a spus în încheiere raportorul, comuniștii își vor îndrepta toate forțele către educarea tineretului, acesta va aduce fără îndoială cu mult succes contribuția sa la opera de construire a socialismului în Iugoslavia.

Cîte ceva despre superstiții și izvoarele lor

In documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. figurează la loc de cinste problema răspîndirii ideologiei marxist-leniniste, a cunoștințelor științifice despre natură și societate, ca mijloc de luptă în combaterea idealismului, misticismului, a prejudecăților și superstițiilor.

In articolul de față vom prezenta unele fapte care arată cum s-au născut superstițiile. Cititorii vor putea trage singuri concluzia necesității de a lupta pentru eliminarea oricăror superstiții din gîndirea omului și a promova în schimb concepții juste despre natură și fenomenele ei.

Nici unul dintre fenomenele naturii nu se produce de la sine, fiecare fenomen își are cauza sa. Astfel, n-o să se întîmple niciodată să ningă fără ca cerul să fi fost mai întîi acoperit de nori și fără ca temperatura la care s-au format fulgii de zăpadă să fi scăzut în prealabil sub zero grade. La fel, nu va fulgera și nu va tuna niciodată atîta vreme cît cerul va rămîne senin. De asemenea, nici un fir de iarbă nu va putea crește dacă mai întîi o sămînță nu va cădea în pămîntul pe care apoi umezeala îi va face prielnică încolțirea. Asemenea exemple se pot da la nesfîrșit.

De-a lungul veacurilor și chiar al mileniilor omenirea a descoperit treptat, treptat, legăturile ce există între diferitele fenomene ale naturii. In felul acesta s-a născut știința, care „răpește" rînd pe rînd naturii înconjurătoare „tainele" sale.

SUPERSTIȚIA — COPILUL IGNORANȚEI

Dar să ne închipuim pentru o clipă viața strămoșului omului de astăzi. Iată-l adăpostit de furia furtunilor într-o peșteră, așteptînd îngrozit potolirea fenomenelor meteorologice pe care nu le putea înțelege. In creierul său apăreau — din nevoia de a găsi totuși o explicație — o serie de noțiuni absurde. De aici, din ignoranța omului primitiv, îngrozit în fața forțelor naturii s-au născut credințele greșite în existența unor forțe supranaturale. Aceasta este explicația credinței în zeități, de a căror putere închipuită de a isca furtuni, de a trimite boli sau de a-i asigura existența, omul înfricoșat al vremurilor străvechi își lega soarta. De atunci, din vremurile îndepărtate, cînd omul, bîjbîind în întunericul ignoranței, era îngrozit de fulgere, de tunete, de uragane, cutremure sau eclipse, a izvorît nevoia de supunere și închinăciune față de forțe necunoscute.

Superstiția — falsa explicație a fenomenelor naturale — este copilul ignoranței, căci de fiecare dată cînd omul îngrozit nu putea găsi vreo explicație fenomenelor la care asista, el le atribuia miracolelor, tainelor, duhurilor. Omul primitiv, dezarmat în fața naturii, se simțea îngrozit și copleșit de acele puteri „misterioase" și dușmănoase. Nivelul său de cunoștințe, ca și experiența sa, erau neînsemnate. Omul încerca atît cît îi permiteau puterile de atunci, să priceapă totuși fenomenele naturii și cauzele lor. Și astfel, din ignoranța sa, omul a creat stăpînii misterioși ai pămîntului și ai cerului, ai focului și ai întunericului, ai apei și recoltelor, asemuindu-i după el la înfățișare. Lor li se ruga. Aceștia sînt zeii antichității.

Asemenea fel de gîndire a ajuns pînă în zilele noastre, străbătînd drumul lung al istoriei, din antichitate și pînă azi. Generații de oameni își însușeau credința strămoșilor lor, de cele mai multe ori fără s-o verifice sau s-o pună la îndoială. Iar în dorința lor de subjugare a maselor, clasele exploatatoare care aveau nevoie de supuși credincioși și nerăzvrătiți, inoculau în permanență asemenea stare de spirit în rîndurile celor mulți. Și cu toate că de-a lungul istoriei, omul cucerea treptat tainele naturii îmbogățindu-și cunoștințele, imaginile fanteziste cu tot lanțul lor de credințe false, continuă din păcate să se mențină în conștiința unora.

★

Care dintre noi nu a auzit vreodată în jurul său spunîndu-se : „am călcat cu stîngul", sau „o să am neplăceri : am întîlnit o pisică neagră", sau „mi-a ieșit în cale o femeie cu găleata goală, o să-mi meargă prost", sau „îmi țiue urechea"; „mi se bate ochiul" „vai să nu-l deochi", sau „nu te întoarce din drum" ?! Toată lumea cunoaște asemenea semne superstițioase.

Dar ce legătură poate de exemplu să fie între faptul că o pisică neagră mi-a tăiat drumul și succesul meu, să zicem, la examen? Niciuna. Ce are a face răsturnarea solniței cu prilejul de ceartă ce trebuie să se iște? Bineînțeles că nu există nici o legătură logică, nici o influență a uneia asupra celeilalte. Din păcate însă sînt încă numeroși aceia care continuă să-și închipuie că aceste „semne" ar avea vreo legătură între ele. La baza anumitor semne superstițioase stau însă anumite motive. Iar asemenea motive trebuie căutate într-un trecut îndepărtat.

Să luăm acum cîteva din asemenea exemple care ne pot lămuri originea unor superstiții însușite de veacuri de la strămoși, fără ca urmașii să le mai fi supus vreunei verificări.

SAREA ȘI CEARTA

Sarea în bucate e folosită de la o dată relativ recentă : cîteva veacuri. In trecut, din cauză că sarea se scotea doar din apa mării, cea din adîncurile pămîntului fiind necunoscută, prețul ei era foarte ridicat. Pe atunci se obișnuiau mai mult mîncărurile îndulcite cu miere (ceea ce de altfel constituie și astăzi specificul bucătăriei orientale). Așa dar, pentru sare se dădea în schimb aur. Și dacă se întîmpla ca la masa bogatului vreun sclav să răstoarne din greșală solnița, risipindu-i cîteva din cristalele banalei cloruri de sodiu, se putea să plătească chiar cu viața neatenția sa. In cel mai bun caz se alegea doar certat, de unde și superstiția că vărsarea sării isca prilej de ceartă.

STRĂNUTUL ȘI... CIUMA

Două mari epidemii băgaseră spaima în omenire prin numărul mare de victime ce-l pricinuiseră: ciuma și gripa spaniolă.

Atît ciuma pulmonară cît și gripa spaniolă, cuprind în sinistrul lor cortegiu de simptome un factor comun : strănutul. Din primele clipe, strănutul trădează apariția bolii. Acum, închipuiți-vă situația din urmă cu cîteva veacuri, în zilele cînd din cauza molimei, ulițele orașelor erau pustii, iar la colțuri se aprindeau ca un mijloc de apărare, focuri al căror fum se spunea că curăță aerul de molime. Să presupunem că în acea atmosferă de groază a morții un copil începea să strănute. Mama, îngrozită, ca și cei din jur vedeau în acest simplu strănut semnul bolii, semnul morții inerente. Aproape implorînd, cei din jur fac urări celui ce-a strănutat : „Să trăiești ! să fii sănătos !" Apoi, cu timpul epidemia s-a stins. Din toată tragedia nu au rămas decît amintirea și superstiția.

POVESTEA CELEI DE-A 3-A ȚIGĂRI

Era pe vremea cînd colonialismul britanic atacase pașnicul și eroicul popor al burilor din Africa. Eroismul poporului bur înscrisese o pagină glorioasă în lupta eroică a popoarelor ce-și apărau libertatea și independența împotriva cotropitorilor imperialiști.

Gîndiți-vă la inegalitatea luptei. Pe deoparte, cotropitorii englezi înarmați pînă în dinți. De cealaltă parte, un popor neînarmat, dar plin de voința de a lupta, de a trăi liber. Burii luptau cu dîrzenie. Și în nopțile ca de smoală ale Africei, luptătorii stăteau față în față de-a lungul tranșeelor. Un grup de soldați englezi, nesocotind primejdia, începură să fumeze. Un soldat scapără un chibrit. Un bur îl vede. Burul ochește. Intre timp și-a aprins țigara și cel de al doilea soldat englez. Burul a țintit îndelung, cu pușca sa de tip vechi, și acum cînd chibritul aprinde țigara celui de al treilea soldat — trage... Glontele își nimerește ținta.

Inapoiați în patria lor soldații englezi aduseră cu ei și superstiția că nu trebuie aprinsă decît două țigări de la un singur băț de chibrit; a treia aduce nenorocire. In paranteză fie spus, această superstiție din motive ușor de înțeles a fost cu pricepere întreținută de către monopoliștii fabricanți de chibrituri.

NUMĂRUL „DRACULUI"

Și acum ceva despre numărul 13. Cei vechi nu cunoșteau sistemul zecimal pe care-l folosim noi azi. Ei nu numărau ca noi, din 10 în 10 ci din 12 în 12. Folosirea duzinei, împărțirea anului în 12 luni, a zilei și nopții în 12 ore, a orei în cinci duzini de minute etc. dovedesc cu prisosință acest lucru. Lor le era mai la îndemînă să prețuiască numărul doisprezece. Aveau și de ce. Il puteau împărți cu unul, cu doi, cu trei, cu patru, cu șase, și cu doisprezece. Era cheia tuturor socotelilor. Era un număr „sacru", a tot cuprinzător. Iar după el, dincolo de acest binecuvîntat 12, venea la rînd un alt număr — 13. Acesta nu se mai putea împărți decît cu el însuși. Adevărat număr al „dracului".

VÎRCOLACII

Eclipsa de lună ca și eclipsa de soare însemnau noi prilejuri de groază și superstiții pentru omul neștiutor al trecutului. Necunoscînd explicația științifică și modul de producere a eclipselor, cei vechi credeau în existența „vîrcolacilor" care „mănîncă luna sau soarele". Acoperirea parțială sau dispariția în întregime a discului solar sau lunar în caz de eclipsă, a rămas nelămurită vreme de veacuri, pînă în ziua în care astronomia a descoperit cauzele care determină producerea acestui fenomen ceresc.

Astăzi, chiar și elevii primelor clase elementare știu că atunci cînd luna, pămîntul și soarele se află pe aceeași linie, au loc eclipsele. Astfel cînd între pămînt și soare se interpune luna, suprafața soarelui va fi acoperită de discul lunii, dînd loc unei eclipse de soare. Iar atunci cînd între lună și soare se află pămîntul, razele soarelui oprite de pămînt, nu mai luminează luna și atunci apare eclipsa de lună.

SUPERSTIȚIA ȘI HOTĂRÎRILE GREȘITE

Dar cîte lucruri, cîte mici amănunte care de multe ori trec neobservate sau, din nefericire, cîte hotărîri nu sînt luate uneori în urma unui fel greșit de gîndire, în urma unor neghioabe superstiții !

Astăzi încă, în timp ce tractorul lasă în urma sa brazda adîncă a arăturilor, se mai pot auzi vorbele nesocotite ale unora : „Tractorul ăsta o să ne bătătorească pămîntul, o să ni-l strice. Tot plugul tras de dobitoace e mai bun".

Și cînd în urma semănătorilor, grăunțele așezate în cruciș spoîresc rodul recoltelor, cine nu a auzit cum unii mai șoptesc : „Păi ce, în felul ăsta credeți că nu seacă bogăția pămîntului ? De unde să ia bietul ogor atîta putere, pentru atîtea semințe ?

Și totuși, în toamnă, cînd de pe întinsele cîmpii ale colectivei combinele strîng bogăția lanurilor, cînd arătura tractorului s-a dovedit netăgăduit mai bună față de aratul cu boii și cînd semănatul în cruciș și-a arătat dărnicia sporind belșugul holdelor, ce aveau să înțeleagă cei ce-și șoptiseră încă de cu primăvară vorbe pline de neîncredere? Atunci de abia, față în față cu realizările bogate ale colectivei care aplică metode științifice, noi, de muncă în agricultură, acei țărani muncitori vor înțelege că ceea ce i-a ținut în loc, oprindu-i să-și schimbe vechile lor deprinderi și învățături pe alte deprinderi noi, a fost superstiția.

Și în cîte lucruri nu putem vedea rezultatele superstițiilor! Superstiția alături de alte prejudecăți ține în loc avîntul oricui atunci cînd este vorba să înlocuiască vechiul cu noul.

In zilele noastre cînd gîndirea omenească făurește aparate care ne vor croi drum printre stele, cînd energia atomică va schimba cu desăvîrșire fața lumii, este rușinos să se mai poată auzi vorbe ca „deochi", „necuratul", „descîntece" și altele.

Asemenea vorbe, însemnînd tot atîtea superstiții, mai sînt și astăzi șoptite la ureche sau urzite cu pricepere, mai ales la sate, de către jinduitorii după vremurile trecute, apuse pentru totdeauna.

Impotriva superstițiilor trebuie întrebuințată singura armă cu efect sigur : trebuie înlăturată neștiința. Cînd omul află adevăratele cauze ale fenomenelor, cînd stabilește justa legătură dintre ele, atunci gîndirea veche, superstițioasă, începe să dispară. Locul ei este ocupat de gîndirea nouă științifică. Pătrunderea tot mai adîncă a științei de carte în mințile tuturora va însemna moartea superstițiilor !

MIRON I. SAVEANU

BOLESLAW BIERUT

Împărtășim doliul poporului frate polonez

Pe strada tăcută, stăpînită de liniștea dimineții, șiruri de oameni pășesc spre clădirea unde în poartă străjuiește un drapel alb-roșu îndoliat. Zeci și sute de oameni ai muncii cetățeni ai Capitalei așteaptă într-un lung convoi în fața ambasadei Republicii Populare Polone să aducă un ultim omagiu memoriei iubitului fiu al poporului polonez — tovarășul Boleslaw Bierut. Funcționarii ambasadei string tăcuți mîinile celor ce vin să-și înscrie în cartea de aur a ambasadei mesajul lor de condoleanțe în legătură cu greaua pierdere ce o încearcă poporul frate polonez. Au venit muncitori și tehnicieni de la „Radio-Popular", de la Trustul 18 Instalații, de la fabrica „Stela", salariați ai Ministerului Industriei Alimentare, de la Comisia de Stat a Planificării, Ministerul Sănătății, Ministerul Energiei Electrice, de la cinematografie, fabrica de medicamente etc.

Mii de oameni ai muncii își aștern în cartea ambasadei semnăturile lor de solidaritate cu durerea ce a suferit-o poporul polonez și Partidul Muncitoresc Unit Polonez prin pierderea eminentului său și devotatului lui activist.

În sala de primire a ambasadei chipul drag al încercatului comunist Boleslaw Bierut ne privește din portretul drapat cu negru. De masă se apropie acad. prof. dr. C. I. Parhon. Marele savant exprimă pe fila cărții, după atîtea sute și mii de semnături, o frîntură din durerea ce o resimte: „Împărtășim doliul poporului frate polonez". Semnat: „C. I. Parhon". Urmează apoi alte și alte semnături.

...Din portretul îndoliat, tovarășul Boleslaw Bierut ne privește trimițînd parcă un îndemn de a continua cu și mai multă hotărîre lupta pentru pace și socialism, de a întări unitatea popoarelor țărilor ce făuresc socialismul, de a fi credincioși învățăturii marxist-leniniste.

*

Zilele acestea au avut loc în numeroase întreprinderi din țară adunări de doliu — asemenea adunări au avut loc la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, la uzinele „Ianoș Herbak" din Cluj, „Progresul" din Brăila „Electroputere" din Craiova etc.

Un prieten al tineretii

Ion Brad

A apus cum apune soarele, fruntea atît de luminoasă și profund gînditoare a dascălului și prietenului tineretului polonez, și nu numai polonez, tovarășul Boleslaw Bierut.

Cine a văzut Polonia în anii din urmă își poate da perfect seama ce uriașe eforturi a cerut poporului frate polonez renașterea din cenușă a Varșoviei și a celorlalte orașe și sate sfărîmate de călciul nazist, făurirea unei economii și culturi noi pe pămîntul țării libere. Aceste eforturi au fost călăuzite de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, în frunte cu neobositul și înflăcăratul conducător Boleslaw Bierut.

Despre avîntul și dragostea fierbinte cu care poporul și tineretul polonez au răspuns la chemările partidului lor ne-au dovedit nouă, tinerilor romîni, care am participat în vara trecută la Festival, fiecare cărămidă din Varșovia, cele peste 20 de școli noi din acest oraș, splendidul palat al tineretului — aflat în aripa stîngă a Palatului Culturii și Științei, acei giganți ai oțelului de la Nowa Huta, unde lucrează mii de tineri; ne-au vorbit frumoasele înfăptuiri ale satelor pe care le-am văzut, grădinile și muzeele (să le amintesc numai pe cele din Cracovia, organizate și păstrate cu sfințenie); ne-a vorbit tot acel clocot al unui imens șantier de construcție care este Polonia de azi.

În pulsul acesta uriaș al patriei sale, inima lui Boleslaw Bierut și-a topit flăcările ei nepotolite. Ea nu mai bate azi, dar focul viu a cuprins milioane de alte inimi, ale poporului și tineretului polonez, care, sub conducerea partidului lor, vor face să înflorească pămîntul Poloniei.

În marea lui durere, ne alăturăm ca frați, și cu ei împreună vom păstra vie memoria minunatului dascăl și conducător, prieten al tineretii, acela care a fost Boleslaw Bierut.

Împărtășim durerea tineretului polonez

Gheorghe Coza
secretar al comitetului U.T.M. al uzinelor „Boleslaw Bierut"

Cu două zile în urmă, sirena uzinei noastre a sunat lung și impresionant peste vuietul înfundat al laminoarelor. Oamenii s-au oprit din lucru, s-au descoperit și vreme de cîteva clipe au rămas închinînd gîndurile lor celui al cărui nume îl poartă uzina noastră: tovarășul Boleslaw Bierut.

Activistul neobosit al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, fiul credincios al poporului său, conducătorul iubit — constructorul Boleslaw Bierut nu mai era printre noi. Vestea aceasta a produs o adîncă tristețe în rîndul tinerilor din uzina „Boleslaw Bierut". Ne obișnuisem să vedem în îndrumătorul iubit al tineretului frate polonez un prieten mai mare care deși era departe și nu-l văzusem niciodată, îl simțeam totuși aproape de inimile noastre.

Condus de partidul, al cărui militant de frunte a fost tovarășul Boleslaw Bierut, tineretul Poloniei populare a pășit cu hotărîre pe un drum nou — nu lipsit la început de greutăți și lipsuri — dar cu atît mai minunat, mai frumos, prin realizările deosebite obținute și prin poziției deplin și definitiv cucerite. Partidul — în conducerea căruia veghea neobosit tovarășul Boleslaw Bierut — a dat tineretului polon o primăvară nouă. Din mijlocul Varșoviei renăscută din ruinele războiului, de acolo de unde nestins strălucește ca de pe mărețul Palat al Științei și Culturii, s-a pornit în toate colțurile patriei ofensiva culturii.

Orașele și satele polone, călcate de șenilele tancurilor naziste, s-au ridicat mai frumoase decît au fost vreodată. Reconstrucția țării — acțiune patriotică la care întreg poporul Polonez și-a dat contribuția — a cuprins în freamătul ei tineretul plin de avînt al Poloniei eliberate. La chemarea Partidului Muncitoresc Unit au răspuns milioane și milioane de tineri ce și-au alăturat brațele pentru a făuri o Polonie nouă. Astfel, noi orașe au apărut pe harta țării, orașe ce înconjoară cu frumusețea căsuțelor și liniștea grădinilor și a parcurilor marii coloși ai industriei. Așa s-a născut orașul și combinatul Nowa-Huta, așa s-au ridicat din cenușă și moloz Wroclawul, Kazimierz, Lodz și capitala. Au primit locuințe noi în condiții deosebite 2.500 000 oameni ai muncii din care mulți tineri. Partidul a dat tinerilor condiții noi de muncă, trai și învățămînt, a făurit un tineret nou, sănătos, vrednic constructor al socialismului.

Tineretul Polonez, cu inima plină de amintirea caldă a iubitului lor sfătuitor și îndrumător, tovarășul Boleslaw Bierut, merge înainte pe drumul indicat de partid. În aceste zile de grea pierdere pe care le încearcă poporul frate polonez, îi asigurăm că sîntem alături de el și transmitem tineretului Poloniei populare un cald salut de îmbărbătare spre noi victorii în munca de construire a socialismului, a viitorului luminos pentru care și-a închinat toată viața, tovarășul Boleslaw Bierut.

Sosirea tovarășului N. S. Hrușciov la Varșovia

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 15 martie a sosit la Varșovia N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., conducătorul delegației guvernamentale Sovietice la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. La granița sovieto-polonă N. S. Hrușciov a fost întîmpinat de către Z. Nowak, E. Ochab, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., și de P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia care l-au însoțit pînă la Varșovia.

La gara principală din Varșovia N. S. Hrușciov a fost întîmpinat de A. Zawadski, I. Cyrankiewicz, K. Rokossowski, H. Minc, F. Jozwiak, W. Dvorakowski, R. Zambrowski, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., de membri ai guvernului.

Sosirea delegației guvernamentale a R. P. R.

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 15 martie a sosit la Varșovia delegația guvernamentală a R.P.R. care va participa la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut. Delegația este alcătuită din tovarășii: Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (șeful delegației), Iosif Chișinevschi, membru al Biroului politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., Emil Bodnăraș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., Ion Cozma, secretar al C.C. al P.M.R. Vasile Cristache, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional de partid București, și Marin Florea Ionescu, ambasadorul R.P.R. în R.P. Polonă.

Alte delegații la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut

Delegația C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia este compusă din Svetozar Vukmanovici, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și Vlaiko Begovici, membru al Comitetului Central.

Din delegația C.C. al P. C. din Cehoslovacia fac parte Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Wiliam Siroki, președintele Consiliului de Miniștri, generalul Alexey Cepicka, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Apărării Naționale, Vaclav Kopecky, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Karel Vojacek, ambasadorul R. Cehoslovace în R.P. Polonă

Delegația R.P.U. are în frunte pe Andras Hegedüs, membru al Biroului Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Telegrama Partidului Comunist din S. U. A.

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. transmite textul telegramei de condoleanțe adresată de Partidul Comunist din Statele Unite.

„Regretăm, că din cauza unor restricții nedemocratice aplicate în ce privește plecarea în străinătate a cetățenilor americani, sîntem în imposibilitate de a trimite o delegație la funeraliile tovarășului Bierut. Împărtășim durerea pe care ați resimțit-o prin pierderea eminentului conducător al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Sîntem încredințați că partidul dvs. încercat în luptă va reuși ca prin muncă colectivă să ducă cu succes mai departe lupta de o viață întreagă a tovarășului Bierut pentru pace, pentru socialism și prietenie între popoare.

Comitetul Național al Partidului Comunist din S.U.A.".

Ordinul mareșalului Rokossowski

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În legătură cu încetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, mareșalul Poloniei K. Rokossowski, ministrul Apărării Naționale a dat un ordin în care se spune printre altele:

„In aceste zile de adîncă mîhnire și durere, în fața sicriului lui Boleslaw Bierut, eroicul soldat al clasei muncitoare poloneze, marele fiu al poporului, marele cetățean al Poloniei populare, armata poloneză coboară steagurile sale de luptă în bernă.

Cinstim memoria lui stînd cu abnegație de strajă independenței patriei și cuceririlor revoluționare ale poporului nostru".

În memoria lui Boleslaw Bierut

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Polone au hotărît:

Citadela Varșoviei — simbol al amintirii poporului polonez despre luptătorii pentru independență și socialism — va deveni locul de înhumare a celor mai de seamă fii ai clasei muncitoare poloneze și ai poporului polonez. Acolo vor fi aduse în viitor rămășițele pămîntești ale lui Boleslaw Bierut, Julian Marchlewski, Marcel Nowotko, Karol Swierczowski și ale altor activiști de seamă.

VARȘOVIA IN DOLIU

Corespondență specială

Numai cine l-a văzut pe varșovieni, își poate imagina durerea lor, sentimentul greu care a tulburat întregul popor polonez la aflarea dureroasei vești.

Totul în Varșovia, începînd de la înfățișarea trecătorului simplu și pînă la semnele negre ivite pretutindeni exprimă doliul național coborît deasupra întregii Polonii. Pe marile bulevarde, în marile piețe și pînă la marginea Varșoviei, durerea profundă și-a găsit lăcaș. Fabricile, instituțiile, magazinele s'nt cernite. Drapelele de stat ale R. P. Polone sînt lăsate în bernă. În toate vitrinele fotografii îndoliate.

În țară a fost decretat doliu național timp de 4 zile. La Ministerul de Externe sosesc în permanență mesaje de condoleanțe din diferite țări ale lumii. În întreaga presă poloneză au apărut pagini întregi despre tristul eveniment. Cei ce l-au cunoscut îndeaproape pe Boleslaw Bierut își inserează amintirile. Cine sînt aceștia?

Ștefan Blaut miner („Tribuna Ludu"), Stanislav Zegoțki renumit scriitor („Zyczie Warsawy"), muncitorul Alois Baruțki) (Sztandar Mlodych)...

De asemenea numeroase fotografii:

Boleslaw Bierut printre țărani...

Boleslaw Bierut printre muncitori...

Boleslaw Bierut la cel de al doilea Congres al Uniunii Tineretului Polonez...

Aceștia sînt cei ce i-au fost dragi — oameni simpli, lor și-a închinat întreaga sa viață. Dar Bierut se află, și va rămîne veșnic în inima poporului polonez. Ziarul „Sztandar Mlodych" a publicat în prima pagină un apel al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Polonez în care se spune printre altele:

„Către tineretul polonez".

...„Boleslaw Bierut a murit. El a fost părintele nostru. Ne amintim că în fiecare zi ca un părinte se gîndea la noi, la nevoile noastre. Sfaturile sale au fost întotdeauna un exemplu pentru noi... El a fost un adevărat soldat al partidului, un adevărat comunist..." Aceste cuvinte înscrise în chemare exprimă profund, sentimentele tineretului polonez pentru Boleslaw Bierut.

Crestov Zelak este controlor tehnic la fabrica de automobile „Zeran". Privea asamblarea unui motor. Tocmai spunea ceva cînd, megafoanele puternice din uzină au vestit sumbru, rece:

— Tovarăși, inima lui Boleslaw Bierut a încetat să mai bată...

Prima reacție a lui Crestov: A înmărmurit apoi, simțind tot mai profund conținutul trist al frazei a lăcrimat. A privit în jurul său: muncitorii uzinei, spontan, au lăsat lucrul, au simțit nevoia să se adune. Da, mii și mii de polonezi asemenea lui Crestov Zelak au plîns de durere la aflarea tristei vești, asemenea muncitorilor uzinei de automobile „Zeran", au organizat mitinguri de doliu.

Boleslaw Bierut a fost un prieten apropiat al tineretului.

Am stat de vorbă după aflarea acestei vești triste cu cîțiva membrii ai vestitului ansamblu de dansuri și cîntece poloneze „Mazowse". Toți membrii ansamblului s'nt tineri pînă la 25 de ani. Și-au amintit de Boleslaw Bierut, bunul lor părinte.

Irka Vsnevsca, solistă a ansamblului povestea:

„In timpul Congresului partidului a avut loc o recepție. Am fost și eu invitată. Discutam cu cîțiva cunoscuți. Deodată, pe ușă, a apărut încă un om. A spus simplu „bună seara". Abia cînd mi-a strîns mîna, am văzut cine era: Boleslaw Bierut. Am stat de vorbă. S-a interesat dacă la Caroline, casa ansamblului „Mazowse", vin artiști care dau concerte pentru noi".

Henric Bielski își amintește că a făcut cunoștință cu Boleslaw Bierut în 1950, la prima ieșire în public a ansamblului „Mazowse", pe atunci proaspăt creat. După spectacol Boleslaw Bierut ne-a mulțumit și ne-a spus:

„Un ansamblu ca al vostru este necesar pentru țară. Vă sfătuim să munciți și mai mult..."

„Au trecut ani. Ansamblul nostru a crescut. Boleslaw Bierut se interesa de noi. Boleslaw Bierut a fost foarte mulțumit cînd la un spectacol, în zilele Congresului partidului, noi am prezentat un cîntec compus de un tînăr din ansamblul nostru închinat partidului. Boleslaw Bierut a fost la foarte multe spectacole date de ansamblul nostru. El a găsit întotdeauna timp să stea printre tineri".

Iată de ce sînt îndurerați în aceste zile tinerii polonezi: au pierdut un părinte bun, apropiat, conducătorul iubit al partidului.

*

Miercuri, 14 martie. Pe străzi s-a oprit circulația. Deși este frig și pe alocuri plouă repezit, mase de oameni stau pe trotuare, în mijlocul străzii, la toate etajele blocurilor, afară, sus pe case. La orele 13 pe aeroportul Varșoviei a fost adus cu un avion special trupul neînsuflețit al lui Boleslaw Bierut. Apoi, cortegiul funerar și-a făcut cu greu loc prin mulțimea de oameni postată de-a lungul celor 10 kilometri dintre aeroport și sediul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez unde a fost depus corpul neînsuflețit al lui Boleslaw Bierut.

Miercuri la orele 17 a început pelerinajul la catafalcul lui Boleslaw Bierut. În spre strada Nowy Swiat, unde se află sediul C. C. al P.M.U.P. se îndreaptă din toate colțurile Varșoviei mase de oameni. Vin oameni ai muncii din diverse orașe și sate, în trenuri și autobuse speciale. Printre ei mii de tineri. Le-am privit fețele. Atunci în acele momente, mi-am mai amintit, încă de un lucru povestit de tinerii din ansamblul Mazowse: la 22 iulie 1955, la un spectacol, Boleslaw Bierut a venit în culise, s-a interesat de cîntecul care urma să fie prezentat. Cînd a auzit numele cîntecului: „O, dragă patrie!" a exclamat:

— Este cîntecul meu preferat!

Tinerii polonezi știu să privească cu bărbăție durerea. Ei au încredere nețărmurită în partidul care-i călăuzește, al cărui vajnic luptător de frunte a fost Boleslaw Bierut. Eroicii constructori ai Varșoviei, ai Poloniei noi se angajează în aceste zile de grea suferință să lupte neîncetat pentru înflorirea patriei, pentru construcția socialismului — țel căruia și-a închinat întreaga sa viață Boleslaw Bierut.

CAROL ROMAN

Solemnitatea dezvelirii unui monument al lui K. Marx la Londra

LONDRA 15 (Agerpres). La 14 martie, la cimitirul Highgate din Londra a avut loc solemnitatea dezvelirii monumentului marelui gînditor, întemeietor al comunismului științific — Karl Marx. Monumentul a fost ridicat din mijloace strînse de mii de oameni ai muncii din aproape toate țările lumii, printre care Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, țările de democrație populară, Franța, Italia, Anglia. În prezența reprezentanților Partidului Comunist din Marea Britanie, ai sindicatelor și altor organizații progresiste, precum și a reprezentanților Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și țărilor de democrație populară, într-o liniște solemnă, Harry Pollitt, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, dezvelește monumentul...

Pînza cade și în fața celor prezenți apare un uriaș bust din bronz al conducătorului și învățătorului proletariatului mondial.

Monumentul executat de Lawrence Bredshaw se află pe un postament de piatră sub care sînt îngropate urnele cu cenușa lui Karl Marx, a soției sale, Jenny von Westphallen, a fiicei lor Leonora, a nepotului lor Edgar Longuet și a slujitoarei credincioase, Helene Demut.

Pe partea superioară a postamentului sînt gravate cuvintele „Proletari din toate țările, uniți-vă!". In granitul cenușiu al postamentului este fixată placa memorială din piatră luată de pe mormîntul vechi pe care se află numele soției, fiicei, nepotului și al Helenei Demut care se odihnesc alături de Marx.

Sub placă sînt gravate nemuritoarele cuvinte ale lui Marx: „Filozofii n-au făcut decît să interpreteze lumea în moduri diferite; e vorba însă de a o schimba".

La ceremonia dezvelirii monumentului au asistat strănepoții lui Karl Marx — pictorul Frederique Longuet și avocatul Robert Longuet.

*

La mitingul care a avut loc în fața monumentului a luat cuvîntul Arthur Horner, secretar general al sindicatului național al minerilor. El a subliniat că „chemarea lui Marx la unitatea clasei muncitoare are astăzi un caracter mai actual decît oricînd, deoarece numai cu ajutorul unității clasei muncitoare vom obține pacea și înflorirea prin construirea socialismului".

Prof. J. Bernal, cunoscutul luptător pentru pace și om de știință englez, a spus: „Am venit aici nu pentru a înălța un monument, ci pentru a cinsti memoria omului care și-a înălțat el însuși un monument în inimile și faptele oamenilor".

A luat apoi cuvîntul Harry Pollitt care a subliniat că, sub conducerea lui Marx, clasa muncitoare „a creat organizații socialiste în toate țările lumii". „Sub conducerea partidelor la baza cărora stau învățătura, principiile și filozofia lui Marx, a spus Pollitt, o treime din întreaga populație a globului pămîntesc a repurtat victoria asupra capitalismului și înaintează astăzi neabătut pe calea spre socialism și comunism. Victoria oamenilor muncii din țările socialiste constituie un monument viu în cinstea lui Marx... Nu există nici cea mai mică îndoială că realizările socialiste de astăzi nu fac decît să prevestească realizările care vor fi obținute mîine de alte popoare".

Sosirea lui G. M. Malenkov la Londra

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 martie a sosit la Londra, venind de la Berlin, grupul de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreședintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Centralelor Electrice.

În numele guvernului englez A. Jones ministrul Combustibilului și Energiei Electrice, a salutat pe G. M. Malenkov și grupul de energeticieni sovietici conduși de acesta.

A răspuns G. M. Malenkov.

Intrevederea dintre Pineau și Nasser

CAIRO 15 (Agerpres). —

La 14 martie, Pineau, ministrul de Externe al Franței, a sosit la Cairo unde a avut întrevederi cu primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser. La sfîrșitul convorbirilor între ministrul de Externe francez și primul ministru al Egiptului s-a dat publicității un comunicat în care se arată că Pineau a expus lui Nasser „părerea și obiectivele guvernului francez în problema Africii de nord". Nasser a arătat că guvernul Egiptului este animat de dorința de a contribui la reglementarea pașnică a problemelor Africii de nord, în conformitate cu voința liber exprimată a populației din această regiune.

In cadrul unei conferințe de presă Pineau a citit o declarație pe care apoi a prezentat-o lui Nasser, declarație în care este precizat punctul de vedere al guvernului francez în problema algeriană.

Agenția France Presse anunță că la Cairo ministrul de Externe al Franței a avut de asemenea întrevederi cu regele Arabiei Saudite, Ibn Saud Aziz și cu președintele Siriei, Sukri Kuatli. După cum se știe, regele Arabiei Saudite și președintele Siriei s-au aflat la Cairo cu prilejul conferinței șefilor de state ai Egiptului, Arabiei Saudite și Siriei.

In aceeași zi, ministrul de Externe al Franței a plecat cu avionul la Paris.

În 24 de ore

PRAGA. — A. Zapotocki, președintele Republicii Cehoslovace, a primit la 14 martie pe dl. Vincent Auriol, fost președinte al Republicii Franceze.

PARIS. — După cum anunță agenția France Presse, primul ministru al Angliei, A. Eden, este așteptat să sosească la Paris la începutul lunii aprilie.

LONDRA. — In urma dezbaterilor cu privire la politica guvernului britanic în Cipru, Camera Comunelor a respins, cu 317 voturi contra 252, moțiunea de neîncredere în guvern depusă de opoziția laburistă. Printr-un al doilea scrutin a fost aprobată, de asemenea cu 317 voturi pentru și 252 contra, politica guvernului în problema Ciprului și măsura de deportare a arhiepiscopului Makarios.

CAIRO. — După cum relatează agenția France Presse, sesiunea Consiliului Ligii Arabe care urma să aibă loc la 19 martie a fost amînată pentru data de 29 martie la cererea guvernului sirian. Guvernul Egiptului s-a declarat de acord cu propunerea guvernului sirian.

NEW YORK. — Potrivit comunicatului dat publicității la 14 martie de secretariatul ONU, subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare se va întruni la 19 martie la Londra.

LONDRA. — La 15 martie s-a înapoiat la Londra Selwyn Lloyd ministrul Afacerilor Externe al Angliei care a participat la sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. și a făcut o călătorie în Orientul mijlociu și Extremul Orient.

BEIRUT. — După cum relatează agenția France Presse primul ministru al Libanului Rașid Karame, a prezentat președintelui republicii demisia guvernului.

ROMA. — După cum anunță agenția Ansa, la 15 martie președintele Republicii Italia, Gronchi și ministrul Afacerilor Externe al Italiei Martino s-au întors la Roma venind din Statele Unite.

CAIRO. — După cum anunță France Presse, Consiliul de Miniștri al Egiptului a hotărît stabilirea de relații diplomatice cu Republica Populară Albania.

SAIGON. — Continuîndu-și turneul în Asia și Extremul Orient, secretarul de stat al S.U.A., John Foster Dulles, a sosit la 14 martie la Saigon (Vietnamul de sud) venind de la Bangkok, capitala Tailandei.

La 15 martie, Dulles a sosit la Manilla, capitala Filipinelor. Aci, el urmează să aibă convorbiri cu președintele filipinez, Magsaysay. Potrivit agenției United Presse, în cadrul acestor convorbiri Filipinele vor solicita „un mai mare ajutor american".

WASHINGTON. — După cum anunță agenția United Press, la 14 martie a sosit la Washington într-o vizită oficială primul ministru al Irlandei, John Costello.

BELFAST. — La 14 martie, 4.000 de muncitori din industria de energie electrică din nordul Irlandei au declarat grevă. În urma grevei la Belfast s-a întrerupt circulația troleibuselor, iar întreprinderile care folosesc electricitate au fost nevoite să înceteze lucrul. Posturile de radio și-au încetat de asemenea emisiunile.

DELHI. — La 14 martie a sosit la Delhi lordul Mountbatten („primul lord al amiralității britanice"), șeful statului major naval al Angliei. Pe aerodrom, Mountbatten a fost întîmpinat de primul ministru Nehru, de vicepreședintele Radhakrishnan și de membri ai guvernului indian. Ca oaspete al guvernului indian, Mountbatten va vizita o serie de orașe și obiective militare navale din India.

HELSINKI. — In Finlanda continuă greva generală. După ce Comitetul de arbitraj instituit de guvern a suferit un eșec în rolul său de mediator, problema grevei generale a fost dezbătută la o ședință a guvernului. Acesta a recomandat Uniunii patronilor și Uniunii sindicale să continue tratativele. La tratative vor participa și reprezentanți ai guvernului — ministrul Comerțului și Industriei Kloomola și ministrul Finanțelor Simonon.

Declarația lui Nasser

NEW YORK 15 (Agerpres). — transmite: Intr-un interviu acordat Societății americane de radiodifuziune „Columbia Broadcasting System", primul ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser, a respins afirmația că Uniunea Sovietică sau „comunismul" ar reprezenta o „primejdie" în Orientul Mijlociu.

„Dvs. vorbiți despre o primejdie pe care noi nu o vedem, a declarat Nasser. Vrem în primul rînd să scăpăm de primejdia pe care o constituie pentru noi dominația Occidentului, colonialismul occidental".

Răspunzînd întrebărilor referitoare la cumpărarea de arme din Cehoslovacia de către Egipt, Nasser a amintit că țările occidentale au respins repetatele cereri ale Egiptului de a-i livra armament în cazul unei primejdii din partea Israelului.

Nasser și-a exprimat indignarea față de declarația tripartită din 5 mai 1950 a Statelor Unite, Angliei și Franței, calificînd-o drept „amestec și dominație".

Nasser și-a exprimat îndoiala în ceea ce privește eficacitatea acestei declarații sau a oricăror alte acțiuni ale „celor trei' puteri occidentale, declarînd: „dacă trebuie făcut ceva pentru a menține pacea în această regiune, considerăm că acest lucru trebuie făcut de însăși Organizația Națiunilor Unite".

Intr-un interviu acordat reprezentantului aceleiași societăți de radiodifuziune, primul ministru al Israelului, Ben Gurion, a cerut ca puterile occidentale să livreze arme Israelului.

„Consider, a declarat el, că există numai o singură cale de a evita războiul — să se acorde Israelului o cantitate suficientă de arme".

Birouri pe ramuri individuale de studii pe lîngă U.I.S.

PRAGA 15 (Agerpres). — Ceteka transmite: În cursul anului acesta, pe lîngă Uniunea Internațională a Studenților — al cărui secretariat are sediul la Praga — vor fi create birourile pe ramuri individuale de studiu. Primele birouri vor fi înființate pentru medicină, agricultură, arhitectură, pedagogie și științe tehnice. Ele vor edita de trei ori pe an buletine internaționale și vor sprijini relațiile internaționale reciproce precum și colaborarea dintre studenții din aceleași facultăți.

Ședința Consiliului Republicii din Franța

PARIS 15 (Agerpres). — La 15 martie s-a deschis ședința Consiliului Republicii (Camera superioară a parlamentului francez). Pe ordinea de zi a ședinței se află examinarea proiectului de lege cu privire la acordarea de împuterniciri speciale guvernului în Algeria. Comisia pentru problemele interne, comisia pentru apărarea națională și comisia financiară ale Consiliului Republicii au și aprobat acest proiect de lege.

Știri sportive

In cadrul turneului pe care-l întreprinde în R. P. Bulgaria, echipa feminină de volei Progresul București a jucat marți la Plovdiv cu echipa Cerveno Zname din localitate. Voleibalistele romîne au lăsat o frumoasă impresie obținînd o victorie categorică cu scorul de 3—0 (15—3, 15—5, 15—9).

*

Miercuri s-a desfășurat la Düsseldorf întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.F. Germane și Olandei.

Echipa R.F. Germane, care după terminarea campionatelor mondiale din Elveția a avut o comportare mediocră, înregistrînd numeroase eșecuri, a fost învinsă cu scorul de 2—1 (0—0).

*

Turneul internațional de șah de la Dresda se apropie de sfîrșit. In lupta pentru primele locuri participă cu șanse egale șahiștii sovietici Averbach și Holmov și reprezentantul țării noastre Victor Ciocîltea, care îi urmează în clasament la numai o jumătate de punct.

In cele trei runde care au mai rămas pînă la terminarea turneului reprezentantul țării noastre are de susținut partide grele cu Pachman, Fruchs și Sliwa care sînt dornici să-și amelioreze poziția în clasament.

La 15 martie a fost zi de odihnă. Turneul continuă astăzi cu disputarea partidelor din runda a 13-a.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52